

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta sociálních věd
Institut komunikačních studií a žurnalistiky
Katedra žurnalistiky

Bakalářská práce

Deník Super versus Libuše Šafránková – případ narušování soukromí

Autorka práce: Magdaléna Trojanová

Vedoucí práce: PhDr. Václav Moravec

Praha LS 2006

Tato diplomová práce byla obhájena dne: 20. 6. 2006
a hodnocena stupněm: *ryšorů*
Předseda komise:

Praha 17. 5. 2006

Prohlašuji, že jsem tuto práci napsala sama jen s použitím pramenů, které cituji a uvádím v příloženém seznamu literatury. Práce obsahuje 73 824 znaků.

Děkuji PhDr. Václavu Moravcovi za odborné vedení mé práce, za jeho trpělivost a čas, který mi věnoval.

Obsah

Úvod	5
1. Normativní rámec ochrany osobnosti v České republice	8
1.1. Zakotvení práva na ochranu osobnosti v českém právním řádu	8
1.2. Ochrana osobnosti v etických kodexech	17
2. Kauza Libuše Šafránková na stránkách deníku Super	23
2.1. Charakteristika deníku Super	23
2.2. Rozbor článků	23
2.3. Shrnutí	30
3. Kauza Libuše Šafránková u českých soudů	33
3.1. Průběh kauzy, soudní projednávání	33
3.2. Názory právníků	36
3.3. Porušení etických pravidel	38
3.4. Doplnující informace	40
Závěr	42
Summary	44
Seznam literatury	45
Přílohy	47

SCHVÁLENO

Přihláška bakalářské diplomové práce

Autor: Magda Trojanová

Semestr: IV. bakalářského studia

Obor studia: Žurnalistika

Mediální zaměření: Televize

Název bakalářské práce: Deník Super versus Libuše Šafránková - případ narušování soukromí

Univerzita Karlova v Praze Fakulta sociálních věd			
Došlo dne:	- 9 -06- 2005	-1-	
Č.j.	Příloh:	Skartační heslo:	
Přiděleno			

Základní vymezení tématu (stanovená hypotéza):

Ochrana osobnosti je zakotvena v českém právním řádu, osobnostní práva a soukromí veřejně známých osob přesto bývají médii často narušována. V případě osob veřejného zájmu však existují hranice, které by hromadně sdělovací prostředky překračovat neměly.

Tato bakalářská práce se zabývá kauzou, ke které došlo poté, co deník Super zveřejnil sérii článků o známé české herečce Libuši Šafránkové. Tyto články nebyly založeny na ověřených a pravdivých údajích, jejich zveřejnění nebylo ve veřejném zájmu, a jejich obsah ohrozil pověst Libuše Šafránkové a nedovoleně zasáhl do jejího soukromí.

Teze bakalářské práce:

V první části bakalářské práce se zaměřím na zakotvení ochrany osobnosti v českém právním řádu. Poté metodou deskripce zmapuji, jak je tato problematika upravována etickými kodexy a tyto údaje doložím i pravidly ochrany osobnosti, která jsou uvedena v Etickém kodexu novináře Syndikátu novinářů České republiky.

V hlavní části práci bych se chtěla zaměřit na konkrétní kauzu a metodou obsahové analýzy zpracovat články, v nichž se případu věnoval deník Super. Jejich rozbořením bych chtěla dokumentovat narušení soukromí, ke kterému došlo a uvést příklady.

V předposlední části pak kauzu popíši z hlediska jejího průběhu v soudních síních, uvedu soudní rozhodnutí a závěr, ke kterému kauza dospěla.

V závěrečné části práce pak shrnu a zhodnotím zpracované údaje a uvedu zjištění, ke kterým jsem dospěla.

Předpokládaná struktura práce:

- úvod
 - motivace k volbě tématu, stanovení cíle práce
- teoretická část:
 - ochrana osobnosti
 - zakotvení práva na ochranu osobnosti v českém právním řádu
 - ochrana osobnosti v etických kodexech - Etický kodex novináře Syndikátu novinářů České republiky
 - kauza Libuše Šafránková na stránkách deníku Super
 - metoda práce: obsahová analýza

- frekvence sledované kauzy na stránkách deníku Super, rozbor článků věnovaných sledovanému tématu
- kauza Libuše Šafránková u českých soudů
 - chronologická deskripce případu
 - ukončení kauzy, soudní rozhodnutí
- závěr

Seznam literatury:

- Anzenbacher, A.: Úvod do filosofie, Praha: SPN, 1991
Anzenbacher, A.: Úvod do etiky, Praha: Academia, 2001
Brázda, R.: Srovnávací etika, Praha: KLP, 2002
DeFleur, M.; Ballová-Rokeachová, S.: Teorie masové komunikace, Praha: Karolinum, 1996
Dominick, J. R.: The dynamics of mass communication, New York: McGraw-Hill, 1993
Gensler, H. J.: Ethics. A contemporary introduction, London - New York: Routledge, 1998
Kieran, M.: Media ethics. A philosophical approach, Westport - Connecticut: Praeger, 1997
Kolář, P.; Svoboda, V.: Logika a etika, Praha: Filosofia, 1997
Kunczik, M.: Základy masové komunikace, Praha: Karolinum, 1995
Ricken, F.: Obecná etika, Praha: Oikoymenth, 1995

Konzultant: PhDr. Václav Moravec

(svým podpisem potvrdí, že souhlasí se spoluprací na tématu, schvaluje základní teze a ve stanoveném termínu odevzdá posudek na práci)

Datum: 8.6.2005

Podpis studenta:

Podpis konzultanta:

Úvod

Tato bakalářská práce se zabývá kauzou, ke které došlo poté, co deník Super v říjnu 2001 otiskl sérii článků o známé české herečce Libuši Šafránkové. Zveřejněné články nebyly založeny na ověřených a pravdivých údajích, jejich otištění nebylo ve veřejném zájmu, a jejich obsah ohrozil pověst Libuše Šafránkové a nedovoleně zasáhl do jejího soukromí. Tato událost se objevovala v médiích po dobu několika měsíců. Na jejím počátku stálo právě nerespektování zásad žurnalistické etiky.

Téma bakalářské práce jsem si zvolila proto, že jde o velmi ojedinělý případ a stojí za to se jím blíže zabývat. Začal jasným porušením pravidel novinářské etiky ze strany autorů článku. Ti ale přesto potrestáni nebyli. Podle právníků byl v historii české justice takovýto případ obžaloby dosud jediný. Bulvární média často narušují soukromí známých osob a často balancují na samé hranici trestnosti. Ne vždy se ale ocitnou před soudem. V tomto bodě spočívá další zvláštnost procesu. O případ se totiž z vlastní iniciativy začalo zajímat státní zastupitelství. Na základě vyšetřování policie pak byli obžalováni dva aktéři kauzy.

Cíl, který touto bakalářskou prací sleduji, je zmapovat vznik a průběh kauzy a rozбором inkriminovaných článků doložit konkrétní přečiny proti novinářské etice. Práce také uvede v současnosti platnou legislativu, která v českém právním řádu slouží k ochraně osobnosti. Závěrečná část přinese popis soudního projednávání kauzy, právnícké analýzy a soudní rozhodnutí.

Text jsem rozdělila na tři hlavní části. V první kapitole uvádím aktuální normativní rámec ochrany osobnosti v České republice. Právní normy upravující ochranu osobnosti dělím podle jejich právní síly. Proto jsem se nejprve zaměřila na Listinu základních práv a svobod, která médiím zaručuje svobodu projevu a právo na informace. Dále uvádím vybrané články Evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, které svobodu projevu také upravují. Právní řád České republiky obsahuje i zákony, na jejichž základě mohou osoby poškozené médii svá práva hájit. Všeobecná úprava osobnostních práv je obsažena v občanském zákoníku. Ale existují i specifické právní normy pro média. V této oblasti občanskoprávní ochranu osobnosti doplňuje tiskový zákon.

Pokud došlo ke spáchání trestného činu, je možné bránit svou čest také v trestněprávním soudním řízení podle trestního zákona.

Kromě právních norem, které jsou pro fungování médií závazné, existuje také princip samoregulace médií. V druhé části první kapitoly popisují etická pravidla novinářské práce a uvádím kodexy dvou významných organizací sdružujících novináře – Mezinárodní federace novinářů a Syndikátu novinářů České republiky.

Druhá kapitola je věnovaná článkům o Libuši Šafránkové na stránkách deníku Super. Uvádím charakteristiku deníku Super a rozebírám jednotlivé články. Závěry, ke kterým jsem dospěla, shrnuji v třetí části této kapitoly.

Ve třetí kapitole popisují průběh kauzy a její projednávání u pražského obvodního a městského soudu. Uvádím znění rozsudků a jejich zdůvodnění ze strany soudu. Ta doplňují názory právníků, kteří se kauzou zabývali. V poslední části třetí kapitoly na základě faktů zjištěných soudem hodnotím porušení pravidel Etického kodexu novináře a uvádím, která pravidla nebyla dodržena. K rozboru přikládám vyjádření Komise pro etiku při Syndikátu novinářů ČR.

Zatímco role, vliv i moc médií neustále narůstají, nastává ve vztahu k nim krize důvěry, rozšířené veřejné podezření, živené jak novými formami výroby, oběhu a zpracování informací, tak lživými odhaleními a zneužíváním tisku... Média se nacházejí v centru společenské kritiky. Údajně degradují demokracii a z politického života činí pouhou podívanou, staví na odiv druhořadá fakta, věnují pozornost soukromému životu, svévolně vytvářejí a zase odstraňují to, o čem se hovoří, činí ducha povrchním a říkají si, co chtějí. Média jsou bez morálky a mají jediný cíl – zajistit, aby se o nich mluvilo, prodat své „zboží“, všemi prostředky připoutat více čtenářů.“

Gilles Lipovetsky

1. Normativní rámec ochrany osobnosti v České republice

1.1. Zakotvení práva na ochranu osobnosti v českém právním řádu

V této kapitole se pokusím nabídnout aktuální normativní rámec ochrany osobnosti v České republice. Normativním rámcem se rozumějí právní normy, ty jsem pro účely této práce rozdělila podle jejich právní síly. Hierarchie právních norem má velký význam pro rozlišení jejich závaznosti. Fyzické a právnické osoby jsou povinné dodržovat normy všech stupňů.

V rámci vnitrostátního práva se normy dělí na ústavní, zákonné a podzákonné. Nejvyšší právní sílu má ústava, resp. ústavní zákony.¹ Mezi zákonné normy řadíme zákony, zákonná opatření Senátu (přijata v době kdy je Poslanecká sněmovna rozpuštěna) a platné dekrety prezidenta republiky. Určité zákony mají podobu kodexů (zákoníků). Ty uceleně upravují problematiku určitého právního odvětví nebo jeho části a jejich právní síla je stejná jako jiných zákonů.² Nejnižší právní sílu mají normy podzákonné, mezi ně patří obecně závazné vyhlášky v samostatné působnosti obcí a krajů.³

Fungování médií v demokratické společnosti se řídí principem svobody slova. Ten spolu se základními pravidly ochrany osobnosti nalezneme v Listině základních práv a svobod⁴. Listina tvoří ústavní základ ochrany osobnosti fyzické osoby. Jde o články 6, 7 a hlavně článek 10. Článek 6 zaručuje každému právo na život. Dále uvádí: „*Lidský život je hoden ochrany již před narozením. Nikdo nesmí být zbaven života. Trest smrti se nepřipouští.*“ Pokud by ale byl někdo zbaven života v souvislosti s jednáním, které není podle zákona trestné, nejde o porušení práv. Čl. 7 pak zaručuje nedotknutelnost osoby a jejího soukromí. K jejímu omezení může dojít jen v případech, které stanovuje zákon. Dále uvádí: „*Nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.*“

Podle čl. 10 má každý právo na zachování své lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a také právo na ochranu svého jména, ochranu před

¹ Gerloch, 2004, str. 50-51

² Gerloch, 2004, str. 76

³ Gerloch, 2004, str. 84

⁴ Citované § Listiny základních práv a svobod viz příloha 3)

neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Listina garantuje také právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života.

Jiří Doležilek uvádí, že jednotlivá práva na ochranu osobnosti musí být chápána pouze jako příkladná, typická, což znamená, že do celkového práva na ochranu osobnosti lze zařadit i zde výslovně nezminěné právo na ochranu osobní svobody.⁵

Článek 17 zaručuje svobodu projevu a právo na informace. Každému garantuje právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu. Nepřipouští cenzuru. Dále uvádí, že svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Tato práva jsou obsahově omezena právy jiných.

Pokud publikovaný názor vybočí z mezí v demokratické společnosti obecně uznávaných pravidel slušnosti, ztrácí charakter korektního úsudku (zprávy, komentáře) a ocitá se již mimo meze ústavní ochrany.⁶

„Svoboda projevu a právo na informace a jejich šíření, zaručené čl. 17 Listiny, stojí na straně jedné, na straně druhé pak stojí právo každého na to, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst, jakož i právo na ochranu jeho soukromí (čl. 10 Listiny).“⁷

Svobodu projevu, která je základním předpokladem nezávislého fungování médií, upravují také mezinárodní smlouvy. Ty mají přednost před zákony – stanoví-li mezinárodní smlouva něco jiného než zákon, použije se mezinárodní smlouva.⁸ Součástí právního řádu České republiky je i **Evropská Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod** ze dne 4. 11. 1950 (sdělení MZV ČR č. 209/1992 Sb.)⁹. Svobodu projevu upravují články **8 a 10**.

⁵ Doležilek, 2002, str. 9

⁶ Doležilek, 2002, str. 34)

⁷ Doležilek, 2002, str. 36)

⁸ Ústava České republiky, čl. 10

⁹ Citované § Evropské úmluvy viz příloha 4)

Čl. 8 se zaměřuje na rodinný a soukromý život: „Každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. Státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.“

Odst. 1 **čl 10** stanoví: „Každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice...“ Podle odst. 2: „Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.“

Svoboda projevu podle těchto článků zahrnuje i povinnosti a určitou odpovědnost. Mezi ně lze zařadit i závazek vyhnout se urážejícím výrazům, které by mohly být považovány za útok na práva jiných.

Svoboda projevu je však snadno zneužitelná. Ne vždy média referují objektivně a nestranně. Proto právní řád České republiky obsahuje zákony, na jejichž základě mohou osoby poškozené médii svá práva hájit. Ochranu osobnosti fyzických osob upravuje **občanský zákoník**. Protože jde o občanskoprávní ochranu osobních práv, chrání pouze fyzické osoby. Tato osobní, resp. osobnostních práva, bývají nazývána také všeobecnými osobnostními právy.

„Všeobecné osobnostní právo je všeobecným a osobnostním právem proto, že patří nerozlučně každé fyzické osobě jako individualitě (rys všeobecnosti) a dále že jeho předmětem jsou nehmotné hodnoty (statky, stránky) lidské osobnosti v jejím celku, neboli vyjádřeno jinak, v její fyzické (tělesné) a morální jednotě (rys osobnostní). V rámci takto jednotně chápaného všeobecně osobnostního práva existuje neuzavřený kruh jednotlivých dílčích osobnostních práv (např. právo na tělesnou integritu, právo na osobní svobodu, právo na čest, důstojnost a dobrou

pověst, právo na jméno, právo na vlastní podobu, právo na slovní projevy osobní povahy, právo na osobní soukromí apod.), jejichž předměty jsou pouze jednotlivé nehmotné hodnoty (statky, stránky), které tvoří integritu osobnosti fyzické osoby v jejím celku, tj. v její fyzické a morální jednotě.“¹⁰

V občanském zákoníku¹¹ jsou zakotveny obecné zásady ochrany osobnosti. Podle § 11 má fyzická osoba právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti. Zákon chrání také její soukromí, jméno a projevy osobní povahy. § 12 pak tyto projevy osobní povahy blíže rozvádí a stanoví podmínky jejich pořízení a použití. Podle 1. odstavce lze pořídit nebo použít písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkající se fyzické osoby nebo jejích projevů osobní povahy pouze s jejím svolením. Svolení není třeba, pokud písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky nebo obrazové a zvukové záznamy použijeme k účelům úředním na základě zákona. Bez svolení je lze pořídit nebo použít přiměřeným způsobem také pro vědecké a umělecké účely a pro tiskové, filmové, rozhlasové a televizní zpravodajství. Zákon ale uvádí, že ani takové použití nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy fyzické osoby. Z 2. odstavce § 12 vyplývá, že občanský zákoník chrání i další složky spojené s osobností občana, a to důstojnost fyzické osoby a její vážnost ve společnosti.

Výčet chráněných práv v § 11 je příkladný (demonstrativní), takže z občanskoprávní ochrany nejsou vyloučena ani jiná práva sloužící rozvoji osobnosti.¹²

„Předmětem ochrany podle ustanovení § 11 obč. zák. jsou taková ryze osobní práva občana, jež ovlivňují rozvoj jeho osobnosti a jsou s ní úzce spjata. Všestranný vývoj a uplatnění osobnosti občana je hlavním smyslem a cílem této občanskoprávní ochrany. Toto hledisko je určující při posuzování otázky, zda a která práva jsou ustanovením § 11 obč. zák. chráněna.“¹³

Předpokladem pro úspěšné uplatnění práva na ochranu osobnosti je to, že došlo k neoprávněnému zásahu a také, že tento zásah byl objektivně způsobit

¹⁰ Knap, 1996, str. 14

¹¹ Citované § občanského zákoníku viz příloha 1)

¹² Knapp, 2005, str. 232

¹³ Doležilek, 2002, str. 9

přivodit újmu na právech chráněných ustanoveními § 11 občanského zákoníku.¹⁴

§ 13 obč. zák. stanoví právo fyzické osoby domáhat se upuštění od takových neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti a odstranění následků těchto zásahů. Fyzická osoba se může domáhat i přiměřeného zadostiučinění a v případě, že byla ve značné míře snížena její důstojnost nebo vážnost ve společnosti, má také právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Výši takové náhrady určí soud, který přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

§ 15 upravuje uplatnění práva na ochranu osobnosti po smrti poškozené fyzické osoby. To může být uplatněno jejím manželem a dětmi, není-li jich, tak rodiči. Tento výčet nelze rozšířit na další osoby. Pro uplatnění tohoto práva nezáleží na tom, jestli došlo k neoprávněnému zásahu ještě za života nebo až po smrti fyzické osoby, proti jejíž osobnosti zásah směřoval. Kromě zrušených § 14 a 17 obsahuje oddíl Ochrana osobnosti ještě **§ 16**, ten uvádí: „*Kdo neoprávněným zásahem do práva na ochranu osobnosti způsobí škodu, odpovídá za ni podle ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti za škodu.*“

„Neoprávněným zásahem je zásadně každé nepravdivé tvrzení nebo obvinění, které zasahuje práva chráněná ustanoveními § 11 a násl. obč. zák. Bez významu je skutečnost, zda původce zásahu si byl vědom nepravdivosti svého tvrzení, nebo zda šlo pouze o nedbalé přejímání poznatků a jejich rozšiřování.“¹⁵

Neoprávněným zásahem, který může způsobit újmu, může být i pasivní chování (např. opomenutí) a také pravdivé tvrzení, v případě, že se dotýká intimní sféry života občana, která je § 11 také chráněna.

„Ústně a písemně provedený zásah může spočívat v rozšiřování nepravdivých zpráv dotýkajících se osobnosti občana, ve zveřejňování i pravdivých zpráv z intimního a rodinného života občana proti jeho vůli, dále v nepravdivém obvinění z nečestného jednání, v kritice přesahující obsahem, formou a cílem rámeček pravdivé, objektivní kritiky apod.“¹⁶

„U zásahů provedených tiskem (rozhlasem, televizí) je nutno lišit případy, kdy autorem zprávy (článku) je třetí osoba, nebo jde-li o pracovníka vydavatelství

¹⁴ Doležilek, 2002, str. 9

¹⁵ Doležilek, 2002, str. 10

¹⁶ Doležilek, 2002, str. 11

(rozhlasu, televize). Je-li pisatelem článku uveřejněného tiskem osoba rozdílná od pracovníků této vydavatelské organizace, je mimo pochybnost, že se lze domáhat ochrany proti této osobě jako přímo odpovědné za provedený zásah. ... Jestliže však pisatelem článku (režisérem, redaktorem provedené relace pořadu apod.) je pracovník organizace, ... je zásah způsoben organizací, jestliže je ovšem doloženo, že pracovník jednal v rámci plnění úkolů své organizace.¹⁷

Kromě všeobecné úpravy občanského zákoníku existují také specifické právní normy pro média. Občanskoprávní ochranu osobnosti doplňuje **tiskový zákon**¹⁸ (č. 46/2000 Sb., ve znění zákona č. 302/2000 Sb.) a **zákon o rozhlasovém a televizním vysílání** (č. 231/2001 Sb.). Jde o § 10 a 11 tiskového zákona a o § 35 a 36 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Tyto zákony upravují právo na odpověď a na uveřejnění dodatečného sdělení. Jelikož deník Super je tištěné médium, vztahují se k námi sledované kauze pouze příslušná ustanovení tiskového zákona. § 10 upravuje právo na odpověď: „*Jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby, anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby, má tato osoba právo požadovat na vydavateli uveřejnění odpovědi. Vydavatel je povinen na žádost této osoby odpověď uveřejnit.*“ Další odstavce upravují formu této odpovědi. Musí se omezit jen na skutkové tvrzení, uvádějící skutečnosti na pravou míru nebo doplňující neúplnosti a nepřesnosti. Odpověď musí být přiměřená rozsahu napadeného sdělení, pokud je napadána jeho část, pak této části. Z odpovědi musí být jasné, kdo ji činí. Osoba, na jejíž žádost byla vydavatelem uveřejněna odpověď podle tohoto zákona, nemůže požadovat uveřejnění další odpovědi na tuto odpověď.

§ 11 stanoví: „*Jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno sdělení o trestním řízení nebo o řízení ve věcech přestupků vedeném proti fyzické osobě, anebo o řízení ve věcech správních deliktů vedeném proti fyzické nebo právnické osobě, kterou lze podle tohoto sdělení ztotožnit, a toto řízení nebylo ukončeno pravomocným rozhodnutím, má tato osoba právo požadovat na vydavateli uveřejnění informace o konečném výsledku řízení jako dodatečného sdělení.*

¹⁷ Doležilek, 2002, str. 17

¹⁸ Citované § tiskového zákona viz příloha 2)

Vydavatel je povinen na žádost této osoby informaci o pravomocném rozhodnutí jako dodatečné sdělení uveřejnit.“

Po smrti fyzické osoby se může práva na odpověď a dodatečné sdělení domáhat její manžel a děti, pokud je nemá, tak její rodiče.

Tiskový zákon stanoví také odpovědnost za obsah periodického tisku. Podle § 4 za obsah periodického tisku odpovídá vydavatel. „*Vydavatel periodického tisku se nemůže zprostit své odpovědnosti za zásah do práva na ochranu osobnosti občana poukazem na to, že autorem difamujících výroků o něm publikovaných ve sdělovacím prostředku je osoba odlišná od vydavatele a jeho redaktora – autora článku.*“¹⁹ Vydavatel by měl tedy posoudit, zda údaje o fyzické osobě, které hodlá zveřejnit, nezasahují do práva na ochranu osobnosti této fyzické osoby.

Tiskový zákon obsahuje i část týkající se ochrany zdroje. A to v § 16 Ochrana zdroje a obsahu informací. Ustanovení jsou téměř totožná s úpravou v zákoně 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, dalo by se říci, že § 41 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání je zrcadlovou úpravou § 16 tiskového zákona. Tento paragraf upravuje ochranu zdroje a obsahu informací před soudy a státními orgány. Podle prvního odstavce má „*fyzická osoba nebo právnická osoba, která se podílela na získávání nebo zpracování informací pro uveřejnění nebo uveřejněných v periodickém tisku, právo odepřít soudu, jinému státnímu orgánu nebo orgánu veřejné správy poskytnutí informace o původu či obsahu těchto informací.*“ Toto právo se vztahuje také na věci, které s identitou utajovaného zdroje souvisí - podle druhého odstavce má tato fyzická osoba právo „*soudu, jinému státnímu orgánu nebo orgánu veřejné správy odepřít předložení nebo vydání věcí, z nichž by mohl být zjištěn původ či obsah těchto informací.*“ Ochrana zdroje se vztahuje nejen na fyzické, ale i právnické osoby, jako jsou například vydavatelé. Důležitý je také fakt, že kromě zdroje je chráněn i samotný obsah informace. Právo na ochranu zdroje ale není absolutní. Fyzická či právnická osoba nesmí nadřizovat pachateli trestného činu a překazít nebo oznámit trestný čin a práva uvedená v prvních dvou odstavcích se netýkají ani povinností, které jsou stanoveny v trestním řízení.

¹⁹ Doležilek, 2002, str. 19

Ochrana zdroje se nedotýká ani povinnosti vydavatele sdělit správci daně údaje o objednateli inzerátu.

Kromě žaloby na ochranu osobnosti podle občanských práv je možné bránit svou čest také v trestněprávním soudním řízení. A to na základě § 206 **trestního zákona**²⁰ (140/1961 Sb. ze dne 29. listopadu 1961). Jde o trestný čin pomluvy. Tento trestný čin je definovaný v Hlavě páté Trestního zákona, pod kterou spadají Trestné činy hrubě narušující občanské soužití. § 206 stanoví: „*Kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.*“ Jeho 2. odstavec dále uvádí: „*Odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí nebo jiným obdobně účinným způsobem.*“

„Objektem tohoto trestného činu je čest člověka. Čest člověka je v našem trestním zákoně chráněna jen v tomto jediném ustanovení. ... Čest představuje hodnotu, posuzovanou podle mravních kritérií, již má člověk jako člen společnosti. Je podmínkou občanského soužití. ... Rozlišuje se čest ve smyslu objektivním, tj. vážnost, které člověk požívá v představě ostatních lidí, a ve smyslu subjektivním, tj. vědomí vlastní hodnoty. Trestní právo chrání zpravidla čest v obojím smyslu. ... Předmětem útoku je v ustanovení § 206 jednotlivec, ne kolektivy, instituce, právnické osoby, úřady apod. Pomluva se může týkat i dítěte, osoby duševně choré a odsouzeného. ... Nepravdivý údaj se může týkat jak jednání pomlouvané osoby, tak jejích vlastností či smýšlení. ... Sdělení pravdivého údaje, byť snižujícího něčí vážnost, není pomluvou. ... K ohrožení vážnosti u spoluobčanů nemusí dojít. Stačí, že údaj je k tomu obecně způsobilý, i když v konkrétním případě nic takového nehrozí (např. pro zřejmou nesmyslnost pomluvy nebo pro neotřesitelnou vážnost napadené osoby). Jde o trestný čin úmyslný. Stačí i úmysl eventuální. Pachatel tedy nemusí vědět, že znevažující údaj je nepravdivý; stačí, že to pokládá za možné a je s tím i pro ten případ srozuměn.“²¹

²⁰ Citovaný § trestního zákona viz příloha 5)

²¹ Novotný, 2004, str. 193-4

Odborné názory na tento paragraf se ale různí, např. v Rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 5. 2. 2003 je uvedeno: „K tomu, aby byly naplněny znaky objektivní stránky trestného činu pomluvy podle § 206 odst. 1 Trestního zákona, musí být sdělení nepravdivého údaje schopno ohrozit poškozeného ve značné míře. Nepostačuje tedy ohrožení jakékoli, tj. i v nízké či obvyklé intenzitě, ale musí se jednat o ohrožení zásadnějšího charakteru. Protože jde o trestný čin ohrožovací, je třeba hodnotit též další hrozící následky a s nimi související okolnosti, nikoli jen následky skutečně vzniklé. Zákonným znakem trestného činu pomluvy je též skutečnost, že sdělený údaj je nepravdivý, přičemž jde o skutkovou okolnost, která musí být obsažena v popisu skutku, v němž je trestný čin pomluvy spatřován. Z hlediska subjektivní stránky se pak vyžaduje, aby byl pachatel tohoto trestného činu alespoň srozuměn s nepravdivostí sděleného údaje.“²²

²² <http://www.ipravnik.cz>

1.2. Ochrana osobnosti v etických kodexech

Kromě právních norem, které jsou pro fungování médií závazné, existuje také princip samoregulace médií. V rámci něj se média sama snaží stanovit normy své činnosti. Aby mohli žurnalisté co nejlépe plnit svou roli, zachovali si nezávislost a objektivitu a předešli větší právní regulaci, musí dodržovat určitá psaná i nepsaná pravidla. Ta se vyvíjela po několik století:

„Demografické uspořádání moderní společnosti otevřelo možnost pro racionální dohodu o tom, které hodnoty budou ve společnosti realizovány a jakým způsobem bude dosaženo stanovených cílů.“²³ K takové racionální dohodě dochází posléze i v oblasti žurnalistické praxe. Formují se etická pravidla zahrnující představy o společensky žádoucím jednání komunikátorů pracujících v médiích a o společensky žádoucích obsazích médií, vzniká mediální etika a etické kodexy.

Praktická encyklopedie žurnalistiky definuje žurnalistickou etiku jako souhrn psaných i nepsaných zásad, kterými by se měla řídit práce žurnalisty na základě obecně sdílených hodnotových kritérií. Dále uvádí, že takovéto zásady bývají explicitně vyjádřeny v etických kodexech žurnalisty, které jsou přijímány profesními sdruženími žurnalistů v jednotlivých zemích.²⁴

„Na otázku, jakými normami se má řídit práce žurnalisty, se pokoušejí odpovědět takové dokumenty, jako jsou například různé kánóny, zásady žurnalistické práce, tiskové kodexy atd. Všechny tyto profesionální zásady vyžadují od žurnalisty úctu k pravdě, pečlivé a spolehlivé informování veřejnosti, při kterém se neustále prověřují zdroje zpráv a chybné zprávy se opravují. ...cílem je zabránit tomu, aby nedocházelo ke zkreslování zpráv a aby vysoce kvalifikovaní „žurnalisté“ nevyužívali svých technických možností k manipulaci veřejností.“²⁵

Etické kodexy, definované jako dokumenty, které se zabývají etickou stránkou novinářské práce, se tedy snaží odpovědět na otázku, jakými normami by se měli žurnalisté řídit. Kunczik uvádí, že se kodexy snaží vytvořit z žurnalistiky profesi nezávislou na kontrole laiků.²⁶ Jejich cílem je i předcházení nátlaku. Neeticky jednající novinář je totiž zneužitelný, popř. vydíratelný. Kodexy tak

²³ Šimek, Špalek, 2003, str. 11

²⁴ Praktická encyklopedie žurnalistiky, 2002, str. 55-56

²⁵ Kunczik, 1995, str. 84

²⁶ Kunczik, 1995, str. 85

umožňují zajištění vnitřní svobody tisku. Otázkou je pak ale, zda samotným dodržováním kodexu lze nátlaku předejít.

Kunczik uvádí deset profesionálních zásad, které lze považovat za mezinárodně platné:

1. vědomí publicisty, že plněním svých úkolů koná službu veřejnosti;
2. uchovávání vnitřní i vnější nezávislosti;
3. obhajoba lidských práv, zvláště pak základního práva na svobodu mluveného projevu, tisku a vysílání;
4. tolerantní postoj k jiným národům, rasám a náboženstvím, hájení míru a porozumění mezi lidmi;
5. úcta k pravdě, spolehlivé informování veřejnosti na základě prověřování zdrojů zpráv, opravování nepravdivých údajů;
6. zachovávání profesionálního tajemství, na němž závisí důvěra k novináři;
7. respekt k osobnímu životu lidí a jejich soukromí;
8. nepoužívání hanlivé kritiky, pokud není ospravedlněna veřejným zájmem;
9. neglorifikovat násilí, brutalitu a nemorálnost, brát ohled na zvláštní situaci mládeže;
10. požadovat úroveň vzdělání, jež je souměřitelná s vysokým stupněm novinářovy zodpovědnosti.²⁷

Když ještě čeští novináři neměli vlastní etický kodex, byl jim vzorem kodex přijatý Mezinárodní federací novinářů. Ta vznikla už v roce 1926 a byla obnovena po válce. Dnes je největší světovou organizací žurnalistů a sdružuje novináře z více než 100 zemí světa.

Na svých internetových stránkách uvádí, že považuje svobodu slova a informací za základ práce novináře. Federace žádá také nezávislost a samoregulaci médií a podporuje debaty o novinářské etice. Prosazuje profesionální zásady jako je Deklarace principů žurnalistického chování²⁸. Tuto deklaraci vyhlásila jako normu profesionálního chování pro novináře, kteří se zabývají sbíráním, přenášením, rozšiřováním a komentováním novinek a informací při popisování událostí. Kodex přijal světový kongres Mezinárodní

²⁷ Noelle-Neumannová a Schulze, 1971, str. 67; Kunczik, 1995, str. 86

²⁸ Deklarace principů žurnalistického chování viz příloha 7)

federace novinářů v roce 1954. Světový kongres v roce 1986 jej pak upravil a doplnil.

Mezi základní principy tohoto dokumentu patří i právo na ochranu osobnosti. Dokument pojmenovává některé vážné profesionální přečiny, kterých se novinář má vyvarovat. Vyjmenovává je v osmém odstavci a kromě přijímání úplatku a plagiátorství mezi ně řadí právě pomluvu, urážky, nactiutrhání a nepodložená obvinění.

Podle kodexu je první povinností novináře respektování pravdy a práva společnosti na pravdu. Novinář by měl v rámci úsilí o pravdu hájit principy svobody a to tak, že bude zprávy získávat a publikovat poctivě a bude respektovat právo na nezaujatý komentář a kritiku. Novinář by měl referovat jen v souladu s fakty, jejichž původ zná. Neměl by potlačovat důležité informace nebo falšovat dokumenty. K získání zpráv, fotografií a dokumentů smí užít jen čestné metody. Novinář by měl udělat vše pro to, aby byly nepřesné a poškozující informace opraveny a uvedeny na pravou míru. Kodex obsahuje i ochranu zdroje a zákaz diskriminace. Všichni seriózní novináři, kteří jsou hodni jména, by měli považovat za svou povinnost dodržovat uvedené zásady.

U Mezinárodní federace se při tvorbě svých pravidel pro novináře inspiroval i Syndikát novinářů České republiky²⁹. Jakožto největší profesní organizace sdružující novináře v České republice je Syndikát novinářů České republiky členem Mezinárodní federace novinářů.

Pro moravské a české novináře vypracoval Etický kodex novináře. Ten jako otevřený dokument přijala jeho valná hromada 18. června 1998. Aktualizaci kodexu posléze provedla správní rada 25. listopadu 1999 na návrh Komise pro etiku při Syndikátu novinářů. Syndikát novinářů České republiky svůj kodex vypracoval na základě studia mezinárodních i národních dokumentů. Kodex je závazný pro všechny členy Syndikátu. Ten sice k jeho dodržování vyzval všechny české a moravské novináře bez ohledu na členství v syndikátu, ale toto dodržování pro ně není závazné.

Sám Etický kodex novináře k problematice novinářských kodexů uvádí: „*Kodexy chování novinářů, které byly přijaty v řadě evropských demokratických*

²⁹ Etický kodex novináře viz příloha 6)

zemí, se snaží různým způsobem sladit práva a svobody novinářů s právy a svobodami občanů tak, aby se nedostávaly do konfliktu a stanovit odpovědnost novinářů za jejich činnost.“

Dokument vyžaduje respektování práva občanů na včasné, pravdivé a nezkreslené informace, požaduje vysokou profesionalitu v žurnalistice a zvyšování autority médií zachováváním důvěryhodnosti, slušnosti a serióznosti. Všechny normy tohoto etického kodexu však nejsou precedentní. Dokument je založen na principech situační etiky, která akceptuje etické zásady společnosti, ale každou situaci zvažuje individuálně se všemi pro a proti, s vědomím případných důsledků a snaží se najít co nejlepší popř. nejvhodnější řešení.

Kodex je rozdělen na 3 tematické oddíly. Pravidla, která se vztahují k problematice sledované kauzy a která mohl deník Super svými články o Libuši Šafránkové porušit, jsou:

V oddílu 1 *Právo občanů na včasné, pravdivé a nezkreslené informace*, který uvádí: „*Občané demokratického státu bez rozdílu svého společenského postavení mají nezadatelné právo na informace, jak jim je zajišťuje čl. 17 Listiny práv a svobod, jež je součástí Ústavy České republiky. Novináři toto občanské právo realizují svou činností. Nezbytně proto přejímají plnou odpovědnost za to, že informace, které předávají veřejnosti, jsou včasné, úplné, pravdivé a nezkreslené. Občan má právo na objektivní obraz skutečnosti. Novinář je proto povinen:*

- e) neodchylovat se věcně od pravdy ani v komentáři z důvodů zaujatosti*
- f) nepřipustit, aby domněnka byla vydávána za ověřený fakt a zprávy byly deformovány zamlčením důležitých dat“*

V oddílu 2 *Požadavky na vysokou profesionalitu v žurnalistice*, který uvádí: „*Povahou novinářské profese je odpovědnost k veřejnosti. Proto je základním předpokladem pro tuto činnost vysoká profesionalita. Z tohoto hlediska je novinář povinen:*

- a) nést osobní odpovědnost za všechny své uveřejněné materiály“*

Podle oddílu 3 *Důvěryhodnost, slušnost a serióznost zvyšují autoritu médií* je novinář povinen řídit se těmito požadavky:

- a) nic neomlouvá nepřesnost nebo neprověření informace, každá uveřejněná informace, která se ukáže jako nepřesná, musí být neprodleně opravena*

- c) respektovat soukromí osob, zejména dětí a osob, které nejsou schopny pochopit následky svých výpovědí*
- e) považovat pomluvu, neprokázané obvinění, překroucení dokumentů, faktů a lži za nejzávažnější profesionální chyby*
- f) kromě nesporných důvodů veřejného zájmu nesmí novinář svou činností dostat dotčené osoby do nesnází nebo osobní tísně*

Moderní tisk není řízen pouze ideálem objektivitu a transparence, ale od svého zrodu je též poslušen komerční a konkurenční logiky. Je-li cílem prodat informace v co největším počtu, pak média zcela přirozeně dávají přednost „palcovým titulům“, šokujícím zprávám, odhalení nevídaného a emotivnímu uchvácení. Kdo by si mohl představit, že tuto obchodní logiku zastaví vznešená povolání? Lze být na okamžik věřit, že kodexy a další etické příkazy zastaví boj o novinky, o podívanou a o emotivní zapojení či úsilí o zjednodušení a zrychlení rytmu zpráv? Z čistě obchodních důvodů je tato tendence nezadržitelná. Ideál poctivosti a zodpovědnosti je v pořádku, ale není s to zarazit síly trhu a dynamiku informací, která jakoby „geneticky“ vede k privilegizaci nového a neobvyklého.“

Gilles Lipovetsky

2. Kauza Libuše Šafránková na stránkách deníku Super

2.1. Charakteristika deníku Super

Super byl deník, který je možné označit jako bulvární, tedy „*neseriózní médium, které přináší neověřené informace, specializuje se pouze na senzace a podává je jednoduchou a zábavnou formou, která nenutí k přemýšlení, ale pouhé konzumaci*“.³⁰ Pro bulvární média je typické také to, že často získávají informace a obrazový materiál nelegálními nebo neetickými způsoby.

Deník Super vycházel denně od 25. dubna 2001 až do 16. července 2002, kdy bylo jeho vydávání z finančních důvodů zastaveno. V sobotu a neděli měly noviny speciální vydání. To sobotní se jmenovalo Super víkend a nedělní vycházelo jako Super rodina. K deníku patřila i čtvrtěční příloha Super magazin.

Vydavatelem byla právnická osoba, společnost e-Media sídlící na Praze 4. Deník měl také své internetové stránky, na těch prezentoval internetový magazin Super on line. Ty v současnosti rovněž neexistují. Redakční hierarchie sestávala z šéfredaktora Petra Štěpánka, vedoucí jednotlivých oddělení, šéfreportérů a reportérů. Autoři článků o Libuši Šafránkové, Věra Janoutová a Dalibor Mácha, jsou v deníku označeni jako šéfreportéři.

2.2. Rozbor článků

Analýza byla prováděna v časovém období od 13. října 2001, kdy byly otištěny první dva články, do 16. července 2002, kdy vychází poslední číslo novin. V takto vymezeném čase bylo na stránkách deníku Super otištěno celkem 9 článků, které souvisely s tematikou kauzy Libuše Šafránkové³¹. Tři z nich Super umístil na titulní stranu, na další dva na titulní straně poutal. Čtyři články pak otiskl na druhé straně, jeden na straně páté a jeden na osmé. 19. listopadu 2001 uveřejnil i omluvu za první dva články a otiskl také odpověď na žádost herečky.

³⁰ Praktická encyklopedie žurnalistiky, 2002, str. 32

³¹ Texty jednotlivých článků viz příloha 8). Kopie stran deníku se zvýrazněnou polohou článku na stránce viz zvláštní obrazová příloha.

Těžiště této práce leží v prvních dvou člancích. Ty odstartovaly celou kauzu a kvůli nim následně probíhalo soudní řízení. Oba vyšly v sobotu 13. října 2001, prvnímu byla vymezena část titulní strany, druhý z nich byl otištěn na straně 8. Oba články měly stejné autory, přičemž informace z osmé strany navazovaly a doplňovaly tvrzení ze strany 1. Článek z titulní strany s názvem *Šafránková: Tři skleničky pro Popelku*, v prvních dvou odstavcích uvádí: „Populární herečka Šafránková (48) se léčila ze závislosti na alkoholu. Představitelka Popelky v pohádce *Tři oříšky pro Popelku* či záletné pracovnice JZD ve filmu *Vesničko má středisková*, pobývala poslední zimu podle informací deníku *Super* téměř měsíc v léčebně ve Šternberku u Olomouce. Již delší čas jdou v hereckých kuloárech informace o tom, že půvabná nositelka řady hereckých cen a podle ankety *TýTý* vloni jedna ze tří nejoblíbenějších českých hereček řešila své splíny občasnou skleničkou vína.“

Toto tvrzení je doplněno dvěma citacemi, které mají potvrzovat a dále rozvíjet předchozí text. Má se jednat o výpověď jednoho z kolegů herečky a o výrok známého českého herce. List ale neuvádí jména ani bližší údaje, podle kterých by se dalo ověřit, zda jsou tvrzení opravdu autentická. Jejich výpovědní hodnota je tedy sporná, výroky sice vzbuzují dojem autentičnosti, ale čtenář ve skutečnosti nemá žádnou možnost si věrohodnost ověřit. Citace uvádí: „Herecká manželství, to je vždycky velký problém a většinou končí průšvihem,“ potvrdil listu jeden z kolegů Šafránkové.

„Problém jejího manželství s Josefem Abrhámem je, že ona je stokrát lepší herečka než on a on na ni profesionálně žárlí. Mohla jít z role do role, ale jemu ji nikdo nenabídl, a tak spoustu věcí odmítla,“ tvrdí jeden známý český herec.

Pod článkem je uvedena zkratka autorů jm, což znamená Janoutová - Mácha, a je zde odkaz na stranu 8, na článek, který téma dále rozvíjí. Strana 8 patří do rubriky *Prominenti* a téměř celá je věnovaná Libuši Šafránkové, její kariéře, údajnému alkoholismu a rodinným problémům. Článek má název *Šafránková si léčila splín celý měsíc*. V prvním odstavci přináší základní informace o Libuši Šafránkové, počet filmů, které natočila a její odchod z Činoherního klubu. Zde nevidím rozpor, protože tyto informace se dají ověřit. V odstavci je také uvedeno, že se herečka příliš neobjevuje ve společnosti a vyhýbá se novinářům. Tyto údaje jsou opět sporné v tom, že fakt, jestli se objevuje ve společnosti často či ne, nelze objektivně posoudit. Problém nastává

hlavně u poslední věty odstavce, jde o tvrzení: „*Jednou z podmínek přijetí role je současně i nabídka pro jejího manžela Josefa Abraháma.*“ Tato věta není doplněná citáty, je to pouhé konstatování autorů článku a neodkazuje se na žádný zdroj. Není tedy vůbec jasné, odkud informaci novináři mají a skutečnost, že je připojena k popisu kariéry Libuše Šafránkové vzbuzuje dojem, že jde o ověřený fakt.

Následuje oddíl *Lepší herečka*. Zdrojem informací v něm uvedených mají být herecké kuloáry a jeden z hereččiných kolegů. V hereckých kuloárech se podle článku hovoří o tom, že problémem herečky je profesní žárlivost jejího manžela. Hereččin kolega k tomu dodává: „*Libuška je mnohem lepší herečka, než Josef. Měla také víc šancí točit, ale zřejmě, aby byl doma klid, většinou odmítla. To je možná i důvod jejich splínů a nějaké té skleničky,*“ tvrdí jeden z hereččiných kolegů. „*Záliba ve víně byla zřejmá při natáčení jejího předposledního filmu před třemi lety.*“ Opět jde o velmi těžko ověřitelné informace a problémem je také celková věrohodnost jakýchkoliv informací, které se povídají v hereckých kuloárech. Následuje další těžko doložitelné tvrzení: *Podle informací deníku Super nakonec herečka strávila vloni kolem Vánoc téměř měsíc v léčebně ve Šternberku nedaleko Olomouce.* Není zde blíže specifikován původ ani zdroj informací deníku Super.

Třetí oddíl *Láska a svatba* popisuje seznámení Josefa Abraháma s Libuší Šafránkovou. Autoři článku citují bývalou kolegyni z divadla, která doplňuje informace o seznámení obou herců, říká: „*On tam byl od roku 1965 a Libuška přišla až v roce 1972.*“ Opět neuvádějí jméno, i když je to citát, který nemá pejorativní zabarvení a není zde jiný objektivní důvod, proč by měla citovaná osoba zůstat v anonymitě. Tento oddíl obsahuje další tvrzení, která zasahují do soukromí Libuše Šafránkové, jde o větu: *Hovoří se dokonce o tom, že Šafránková divadelního playboye doslova „ulovila“.* Dále o spekulaci, že Libuše Šafránková a Ladislav Menšík byli víc než přátelé: „*Režisér nás tehdy napomínal – nemluvte sprostě, Libuška je ještě dítě! A nakonec tohle „dítě“ dostalo Láďu Menšíka,*“ tvrdí jeden ze členů štábu.

Poslední oddíl *Herec žárlí*, je formulován jako citace známého českého herce. Opět jde o anonymní výpověď: „*Dříve nebo později skončí všechna herecká manželství výbuchem. Většinou začnou žárlit jeden na druhého a v tom je celý problém. Pokaždé je jeden z nich lepší herec a druhý horší. V případě*

Libušky není o čem mluvit,“ je přesvědčen známý český herec. „Nedivím se, že situaci řešila nějakým tím panákem!“

Ke článku je připojen také oddíl *Hvězdná dráha* popisující kariéru Libuše Šafránkové. Obsahuje životopisná data, uvádí filmy, které herečka natočila a divadla ve kterých hrála. Zde se žádné sporné informace neobjevují.

Poté co o kauze začala referovat ostatní média, začal se deník Blesk bránit. Otiskl sérii článků, která měla potvrzovat, že se proti němu ostatní média spolčila. 12 dní po zveřejnění informací o údajném alkoholismu o Libuše Šafránkové, 25. října 2001, vychází na straně 2 článek Ondřeje F. Vaňka pod názvem „*Člen rady: Česká televize jedná ve shodě se soukromými novinami*“. Ten reaguje na pořad Fakta České televize, ve kterém manželé Abrhámovi vystoupili a bránili se nařčení deníku. Deník v něm cituje místopředsedu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Petra Štěpánka. Tyto citace později užívá i v dalších článcích. V tomto článku poprvé popisuje, že Česká televize, MF Dnes a Lidové noviny působí ve shodě. Dále uvádí: „...odvysílání dvou (!) reportáží o deníku Super v jediném pořadu předcházely zprávy v pondělních vydáních Lidových novin a Mladé Fronty Dnes. Reportáže, které se snažily zdiskreditovat deník Super a věrohodnost jeho informací...“. V tomto příspěvku není výslovně uvedeno, že jde o reakci na referování deníku o Libuši Šafránkové, deník uvádí pouze: „Podle Štěpánka je do očí bijící načasování některých tak zvaných kauz, se kterými jmenovaná média vyjždějí takřka současně. V případě publicistického pořadu Fakta na ČT z 22. října, kdy se ve dvou reportážích řešil deník Super, je to ukázkový příklad.“

Až v dalším příspěvku je konkrétně uvedeno, že reaguje na informování ostatních médií k dané kauze. Tento článek vyšel v pátek 26. října pod názvem *Německý tisk a ČT proti deníku Super!* a patřila mu spodní část druhé strany. Super v něm uvádí: „*Ve stejný den, ve vzácné shodě se do našeho deníku pustila konkurenční média v kampani, která nemá v posledních letech obdoby. Dělostřeleckou přípravu načaly v pondělí 22. 10. Lidové noviny (LN) a Mladá fronta Dnes (MfD). Oba soukromé německé deníky každý na jiné téma, si vzaly na paškál důvěryhodnost deníku Super. Hlavní bombu pak ten samý večer vypustila veřejnoprávní Česká televize, která obě témata otištěná ve zmíněných denících odehrála v publicistickém pořadu Fakta.*

Terčem pro útoky se stal článek o známé herečce Libuši Šafránkové ze dne 13. 10., kdy z důvěryhodných a ověřených zdrojů náš deník informoval o jejím

protialkoholním léčení a rodinných problémech. Deník Super si za fakty uvedenými v článku pevně stojí, ale respektuje přání zdrojů, zůstat v anonymitě. Přesto naše konkurence zašla tak daleko, že povýšila běžné novinářské principy na zločin deníku Super, kdy za špatné a lživé označila ty naše informace, které vyslovil zdroj, který si nepřál být jmenován. Jde o běžnou praxi užívanou i našimi konkurenty a opřenou o mediální zákon. Cítí-li se paní Šafránková poškozena, může náš deník žalovat a u soudu se pokusit zpochybnit tyto zdroje. Dosud tak neučinila.“

Super se staví do role poškozeného. Důležité je tvrzení, že informace pochází z důvěryhodných a ověřených zdrojů. Tím noviny znovu tvrdí, že je Libuše Šafránková alkoholička. V další části článku popisují údajné personální propojení České televize, Lidových novin a MF Dnes. Uvádí, že je cílem kampaně, která jej má zničit, protože jeho náklad roste a začíná být pro konkurenci nepříjemný. Kampaň měl podle něj začít prezident Havel svými výroky v týdeníku Respekt. V poslední větě se pak Super obrací ke čtenářům: *„Ani prezident Havel, německý kapitál či rádoby veřejnoprávní Česká televize nás neznechutí a budeme i nadále se stejnou razancí a bez tabuizovaných témat připravovat deník, který si kupujete a rádi čtete.“* Tím se staví do role deníku, který jedná v zájmu čtenářů a bojuje za právo je informovat. Jako autor, je pod článkem podepsána celá redakce.

Následující den, v sobotu 27. října, deník otiskl navazující příspěvek. To, že tématu přikládá velkou důležitost, potvrzuje fakt, že jej umístil na titulní stranu. Článek byl zveřejněn pod titulkem *Deník Super bezostyšně napadán!* A tvořila jej jen jediná výpověď. Jednalo se o výrok místopředsedy Syndikátu novinářů Radka Kubičky, který měl pro deník uvést: *„Napadnou-li dvoje noviny a veřejnoprávní Česká televize v jediný den se stejnými tématy deník Super, pak to svědčí o kampani a tu je nutné odsoudit...“* tento krátký úryvek měl na titulní straně sloužit hlavně jako upoutávka na článek na straně 2, který uvádí více informací. Začíná stejným citátem Radka Kubičky, doplněným ještě o další detaily.

Článek se opět vrací k reakci ostatních médií na články o Libuši Šafránkové v deníku Super. Je celý založený na citátech Radka Kubičky, které jsou formulovány ve prospěch deníku, působí dojmem, že Syndikát stojí na jeho straně, a to hlavně v pokračování úvodního citátu: *„... V takovém případě mohu za Syndikát novinářů jednoznačně říci, že budeme stát na straně napadeného. Ať je to Super, nebo Mladá fronta Dnes, nebo Respekt ... Tenhle nešvar osobně cítím*

čas od času ve všech našich médiích, včetně toho vašeho. Umím si představit a podporuji diskusi v médiích o nepravdivých informacích konkurenčního tisku, ale nemohl bych se ztotožnit s tím, aby byla tato diskuse využívána k účelovému poškození kritizovaného deníku.“

Autor text doplňuje výrokem místopředsedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Petra Štěpánka, který zveřejnil už 25. října. Jde o reakci na kampaň namířenou proti Supru: „*je alarmující souručenství soukromých Lidových novin, Mladé fronty Dnes a veřejnoprávní České televize*“. Tento výrok má dokládat existenci spiknutí proti deníku.

Článek otištěný v pondělí 29. října 2001 na straně 2 vysvětluje důvody kampaně proti deníku. Informování ostatních médií označuje jako snahu zdiskreditovat věrohodnost deníku. Cituje Vladimíra Železného, který ve svém pořadu Volejte řediteli uvedl, že: „*...moudří investigátoři z České televize vždy shodou okolností objeví úplně stejnou věc, se stejnými slovy a se stejnými argumenty.*“ Autorem článku je opět Ondřej F. Vaněk. V druhé části nastiňuje důvod kampaně. Tím má být obava konkurence z jeho úspěchu a rostoucího vlivu. Autor uvádí, že deník Super v srpnu prodal zhruba o 120 000 kusů výtisků více než LN. Na stáncích prý je druhým nejprodávanějším před MF Dnes.

Na titulní stranu se problém opět dostává následující den – v úterý 30. října 2001. Několikařádkový příspěvek s názvem *Proč vadí deník Super* uvádí, že mediální odborník označil útoky proti deníku za mediální kampaň. Za její příčinu označuje rostoucí náklad Supru, který by ostatní připravil o inzerci. Poslední větou – *Špinavou práci pak vykonává partička starých známých* – poutá na stranu 5, kde uvádí konkrétní jména a způsoby propojení.

Článek otištěný pod názvem *Super terčem útoků* a s podtitulkem *Kdo chce očernit Super?* zabírá většinu na páté straně. Je členěný na 4 odstavce. V prvním z nich cituje podnikatele z oblasti public relations, kterého ale nejmenuje. Uvádí, že z důvodu, že „*zveřejnění jména by totiž ohrozilo jeho podnikatelské aktivity, jejichž cílem je krom jiného vytváření pozitivního obrazu jeho klientů v médiích, či třeba poškození klientovy konkurence.*“ Tento podnikatel měl deníku sdělit: „*Kampaň vedená proti deníku Super má ten nejosvědčenější scénář.*“

Dále popisuje průběh běžné mediální kampaně. Z článku má čtenář dojít k závěru, že je proti novinám vedena dobře promyšlená mediální kampaň. V třetím odstavci autor popisuje vzájemné propojení pracovníků Lidových novin, MF Dnes a České

televize. Opět používá citát místopředsedy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Petra Štěpánka o alarmujícím souřčenství těchto médií. V posledním odstavci vysvětluje, že motivem kampaně jsou peníze. Úspěšnost Supru prý ostatní deníky ohrožuje a mohla by znamenat snížení jejich zisků z inzerce.

K článku je připojený sloupec s daty, která popisují průběh kampaně proti novinám. Vybrané úryvky pocházejí z Respektu, Lidových novin, České televize a MF Dnes a mají konkrétními příklady ilustrovat, jak se kampaň proti deníku rozvíjela. Super uvádí citace Josefa Abraháma, které otiskla MF Dnes. Abrahám v nich popisuje svůj názor na bulvár: „*To je antrax svého druhu, už nás k tomu ani nepotřebují. Útočí zákeřně, z doupat, ze zálohy, ne na lidi bezejmenné, ale na známé, kteří něco dokázali. Přitom sami jsou bez tváře, na ulici je nepoznáte. Smějí se, necítí se ohroženi...*“ Super dodává, že MF Dnes o jeho čtenářích dále uvedla: „*Stydí se možná sice, koupí si to a rychle strčí do tašky, ale čtou.*“ Ze zveřejněných úryvků zmiňuje kauzu Libuše Šafránkové ještě jeden – vybraný opět z MF Dnes: „*Autor rozděljuje bulvár na hodný Blesk a zlý Super...dalším vhodným terčem se tak stávají manželé Libuše Šafránková a Josef Abrahám, kteří se nezúčastňují primitivních nováckých estrád a neposkytují této komerční a Super podporující televizní stanici trapné náměty ke zpracování.*“

2. listopadu zařadil Super na stranu 10 do rubriky Čtenářská pošta pozitivní reakce na tento článek. Názory brání Super a odsuzují kampaň proti němu, konkrétně jsou otištěny pod titulky: „Nenechte se odradit“, „Za Super se nestydím!“, „Slušný“ člověk Jiří Menzel“. Ale žádný z nich se nevztahuje přímo ke sledované kauze.

10. listopadu 2001 otiskl Super omluvu vydavatele paní Libuše Šafránkové a panu Josefu Abrahamovi. V ní uvedl, že „*Libuše Šafránková o uveřejnění omluvy vydavatele nežádala. To, že si přeje její zveřejnění, uvedla jen v relaci ČT1 Fakta.*“ Vydavatel se omluvil za uveřejnění textu článku „Tři skleničky pro Popelku“ dne 13. října 2001. Ale v textu omluvy nenapsal, že se omlouvá za zveřejnění nepravdivých informací. Pouze uvedl: „*Po zhodnocení reakce, kterou článek vyvolal, je (vydavatel) nucen konstatovat, že článek zřejmě uvádí skutečnosti soukromé povahy, jež se mohou dotýkat cti a důstojnosti paní Šafránkové a pana Abraháma.*“ A dodal, že nadále bude respektovat soukromí paní Šafránkové a pana Abraháma a že „*nebude zveřejňovat žádné okolnosti, zdroje nebo jiné podrobnosti o skutečnostech, na jejichž utajení mají dotčené osoby*

oprávněný zájem.“ Pod tímto odstavcem je podepsán e-Media, a.s., vydavatel deníku Super. Otištěním této omluvy vydavatel pouze uznal, že deník zveřejnil skutečnosti soukromé povahy a mohl poškodit čest a důstojnost paní Šafránkové. Nijak však nekomentoval pravdivost informací. Navíc poslední věta působí dvojsmyslně. Vydavatel uvádí, že již nebude zveřejňovat skutečnosti, které by chtěli manželé Abrahámovi utajit. Může tedy působit dojmem, že to, co zveřejnil, byla pravda, kterou chtěla paní Šafránková utajit.

Pod text omluvy redakce zařadila odpověď, o kterou herečka podle zákona požádala. Zde je uvedeno, že je to odpověď podle zákona a že je vydavatel podle uvedeného zákona povinen odpověď v nezkráceném a neupraveném znění zveřejnit. Teprve tady deník reaguje na nepravdivost článků. Uvádí: *„Nejzávažnější nepravdivá tvrzení obsažená v článku uveřejněném v novinách Super sobota dne 13. 10. 2001 pod názvy „Šafránková Tři skleničky pro Popelku“ a „Šafránková si léčila splín celý měsíc“ uvádíme na pravou míru takto:“* Následuje výčet informací, které byly nepravdivé. Super píše: *„Libuše Safránková se prokazatelně nikdy neléčila ze závislosti na alkoholu a nepobývala tedy ani poslední zimu ani kdy jindy v léčebně ve Šternberku u Olomouce.“* Uvádí také, že přijetí filmových rolí vždy pečlivě zvažuje a že jednou z podmínek přijetí role není současně i nabídka pro jejího manžela. Také píše, že vztah mezi Libuší Šafránkovou a Vladimírem Menšíkem byl čistě profesionální. A že není pravda, že by se Libuše Šafránková zásadně neobjevovala ve společnosti a odmítala kontakt s novináři.

Omluva byla posledním otištěným článkem do zániku deníku 16. července 2002, který souvisel s Libuší Šafránkovou nebo jejím manželem Josefem Abrahámem.

2.3. Shrnutí

Jak vyplývá z předchozího rozboru článků, informace o údajném alkoholismu herečky Šafránkové byly založeny na anonymních zdrojích. V prvních dvou člancích, které herečku za alkoholičku označují, se neobjevuje ani jedno konkrétní jméno, žádný ze zdrojů sporných faktů není možno ověřit.

Využívání nejmenovaných nebo blíže nespécifikovaných zdrojů je v bulvárních médiích mnohem častější než v tzv. seriózních listech. Ty je využívají spíše výjimečně. Seriózní média se snaží zprávy „zdrojovat“, protože právě to jim dodá na důvěryhodnosti a potvrzuje jejich kvalitu. Pro seriózní média všeobecně platí, že anonymní zdroje využívají jen tehdy, když není možné získat nebo potvrdit informaci z jiného otevřeného zdroje. A pokud je informace natolik závažná, že by její neuveřejnění postavilo list do konkurenční nevýhody. V tom případě ale většinou autoři uvádějí důvody, proč nechtěl zdroj své jméno zveřejnit. Tento úzus ale Super nedodržuje. Nejmenované zdroje lze akceptovat také v případě, že by se jednalo o společensky závažné téma a odhalení zdroje by jej mohlo uvést do osobní tísně. Bulvární média však s anonymními zdroji pracují i v případech, kde si to situace přímo nevyžaduje. Navíc, pokud by jednala eticky, i v případě užití nejmenovaného zdroje by si informaci ověřila, nebo se alespoň pokusila ověřit z druhého, nezávislého zdroje.

V případě článků o Libuši Šafránkové užívají autoři anonymní zdroje pro doložení autentičnosti. Tímto způsobem totiž mohou zveřejnit informace, jejichž pravdivost není jednoznačně prokazatelná. Pokud jednají neeticky, mohou publikovat i své vlastní domněnky a názory, které žádný další nezávislý zdroj nemají. Takový článek sice nemá stejnou věrohodnost jako článek s jasně pojmenovanými a citovanými zdroji, ale potřeby bulvárního média splňuje. A proto je pro něj výhodné tuto metodu využívat.

Bulvár jako takový stojí na senzačních odhaleních. K těm většinou nelze dospět zveřejněním informací pocházejících jen od zdrojů, které uvedení svého jména neodmítají. Získat anonymní výpověď u citlivé nebo skandální kauzy je totiž mnohem snadnější. Tento způsob se proto pro bulvární médium jeví jako nejschůdnější. Velký problém pro bulvár nastává, až když se později prokáže, jako tomu bylo v tomto případě u soudu, že uvedené informace se nezakládaly na pravdě.

„Myslím, že bulvár je pro společnost důležitá věc. Je obrazem životů, které by spousta lidí chtěla mít. Ukazuje vzestupy a pády lidí s výjimečnými schopnostmi, ty, co se dobře a bohatě narodili nebo se uměli hodně otáčet. Bulvár nabízí tragédie, lidská selhání, erotiku. Je slepencem pokleslosti, voyeurství, škodolibosti i zvědavosti.“

Milan Fridrich

3. Kauza Libuše Šafránková u českých soudů

3.1. Průběh kauzy, soudní projednávání

V sobotu 13. října 2001 vyšel na titulní straně deníku Super článek s názvem *Šafránková: Tři skleničky pro Popelku*, na který navazuje další článek na straně 8: *Šafránková si léčila splín celý měsíc*. Oba články uvádějí, že se Libuše Šafránková léčila z alkoholismu a že ji její manžel Josef Abrahám terorizuje³².

Manželé, kteří se cítili článkem poškozeni, vystoupili v televizním pořadu Fakta České televize. Zde uvedené skutečnosti popřeli a požadovali od deníku omluvu. Tentýž den o kauze referovaly také některé deníky (MF Dnes, Lidové noviny...). Případ se těšil poměrně značnému zájmu novin a vyvolal rozsáhlou odezvu mezi diváky.

Státní zastupitelství podalo podnět k prošetření případu policií a ta došla k závěru, že byl spáchán trestný čin. Jaroslav Pečenka, mluvčí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4, poté pro Českou televizi uvedl, že Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 4 rozhodlo, že se článkem bude zabývat soud, protože zastupitelství článek považuje za lživý.³³

Viníci byli souzeni v trestním řízení. Z pomluvy byli obžalováni bývalý fotograf deníku Super Jiří Janoušek a jeho švagrová Jana Čapčuchová. Státní zástupkyně a policie došli k závěru, že nemají dostatek důkazů pro stíhání autorů článku, a ty proto nestíhali. 26. září 2002 začalo soudní projednávání případu u Obvodního soudu pro Prahu 4. V projednávání kauzy soud pokračoval 23. října a 13. listopadu. 15. listopadu vynesl rozsudek.

Jana Čapčuchová u soudu uvedla, že informaci zaslechla u kadeřnice a v supermarketu ve Šternberku na Moravě, kde je protialkoholní léčebna. Informaci poté nezávazně u kávy sdělila svému švagrovi, který ji rozšířil v redakci. S jejím uveřejněním však podle svých slov nesouhlasil. Redaktoři Věra Janoutová a Dalibor Mácha ale informaci využili k napsání článku. Podle nich se Janoušek zaručil, že informace o léčení Šafránkové je stoprocentně pravdivá. Ani jeden z autorů článku ji proto dále neověřoval. Do svého příspěvku pak zařadili také

³² Viz kapitola 2, část 2.2

³³ ČT, Události 10.6.2002

informace o rodinných vztazích manželů Abrhámových - o Abrhámově údajném tyranství a nevelkém hereckém talentu. Uvedli také, že Josef Abrhám žárí na úspěchy své ženy a že Šafránková bere role jen v případě, že roli získá i její manžel. Tyto informace podle Věry Janoutové pocházely od jejích zdrojů z hereckých kruhů. Jejich jména však odmítla zveřejnit.

Pro rozhodnutí soudu bylo podstatné, kdo věděl o nepravdivosti informací. Janoušek i jeho švagrová se hájili tím, že neměli tušení, že by mohli reportéři neověřenou informaci zveřejnit. Uvedli, že ani jeden z nich informaci nešířil s vědomím, že bude otisknuta v novinách. Vladimír Kolář, právník Janouška, v České televizi řekl, že obhajobu stavěl na tom, že sám pan Janoušek článek nepsal. Dále o roli Janouška v procesu řekl: „*I on jakoby uvěřil té informaci*“³⁴

Janoušek se navíc podle svých slov pokusil vytištění článku zabránit. V době, kdy redaktori Dalibor Mácha a Věra Janoutová svůj článek připravovali, měl být Janoušek ve společnosti Zdeňka Trošky a Heleny Růžičkové. Zdeněk Troška u soudu dosvědčil, že Janoušek do redakce telefonoval: „*Slyšel jsem, jak křičel do telefonu, že to je neuvěřitelné, že jsou to prevíti, že otiskli jeho informaci bez jeho svolení. Byl zelený vzteky*“³⁵ Helena Růžičková potvrdila totéž policii. K soudu se nemohla dostavit kvůli nemoci.

Podle žalobkyně se však Janoušek nepokusil proti zveřejnění článku aktivněji zasáhnout, například tím, že by navštívil šéfredaktora či vydavatele. Naopak získal od své švagrové písemné prohlášení, že uvedené informace jsou pravdivé. Janoušek vypověděl, že o písemné potvrzení informací ho poté, co se Super kvůli článku stal terčem kritiky ostatních médií, požádal šéfredaktor. Bylo tedy vypracováno až dodatečně, po zveřejnění článku. Mělo se jednat o text, který napsali Janoutová s Máchou. To potvrdila svou výpovědí na policii i Jana Čapčuchová. Uvedla, že za příslib honoráře 10 000 Kč, podepsala prohlášení, že Libuše Šafránková v léčebně opravdu byla. Policistům přiznala, že to udělala jen kvůli slíbené odměně.³⁶

Janoutová a Mácha u soudu vystupovali pouze jako svědci. A vypovídali odlišně. Svou odpovědnost, za zveřejnění nepravdivých informací odmítali. Tvrdili, že Janoušek byl s nimi v redakci. A na jejich dotazy, zda je informace

³⁴ ČT 1, Události 29.4.2003

³⁵ ČTK, 13. listopadu

³⁶ ČT 1, Události, 10.6.2002

ověřená, měl opakovaně volat Janě Čapčuchové. Informaci pak následně potvrdit. Ve prospěch této verze svědčila bývalá televizní moderátorka Soňa Polonyiová, která uvedla, že ten den byla v redakci deníku Super a že byla u toho, když Janoušek z redakce volal švagrové.

23. října před soudem vypovídal Vladimír Havlík, primář léčebny ve Šternberku na Moravě. Ten potvrdil, že se Libuše Šafránková v léčebně neléčila, ani neléčí. U soudu vypovídal také bývalý šéfredaktor deníku Petr Štěpánek. Podle jeho názoru byli za článek odpovědní jeho autoři Věra Janoutová a Dalibor Mácha. U soudu také řekl, že si oba měli informace ověřit, ať už je Janoušek potvrzoval, nebo ne. Dále pak uvedl, že mu zdroj ostatních faktů, uvedených v článku, reportéři nesdělili. On sám údajně nevěděl, že podle tiskového zákona mají právo identitu zdroje utajit jen před soudy a státními orgány. On jako šéfredaktor mohl zdroj od reportérů vyžadovat³⁷.

Oba obžalovaní, Janoušek i Jana Čapčuchová, před soudem uvedli, že se necítí vinni, ale v závěrečné řeči procesu se přímo v soudní síni hercům omluvili.

15. listopadu 2002 vynesl Obvodní soud pro Prahu 4 rozsudek. Přiklonil se verzi Dalibora Máchy a Věry Janoutové. Jeho závěr zněl: *"Janoušek s Čapčuchovou opakovaně pravdivost informace potvrzovali, přestože věděli, že to pravda není."* Oběma obžalovaným udělil podmíněné tresty. Fotografa Jiřího Janouška odsoudil na čtyři měsíce s odkladem na dva roky, Jana Čapčuchová dostala stejný trest s odkladem na 15 měsíců. Soudkyně v odůvodnění rozsudku uvedla, že obžalovaní *„poškodili čest a důstojnost paní Šafránkové.“*³⁸ Rozsudek dále zdůvodnila tím, že nelze nést trestní odpovědnost za nezávazně předanou informaci. Samotné rozšíření informace v redakci za trestný čin nepovažovala, problémem byl až následný telefonický hovor Janouška se švagrovou, po kterém redaktorům znovu potvrdil, že zpráva je stoprocentně pravdivá. Přitížilo jim také písemné prohlášení Janouškovy švagrové. Podle soudkyně toto prohlášení posunulo informaci do roviny trestní. V potaz vzala svědectví Soni Polonyiové.

³⁷ Viz kapitola 1, část 1.1, str. 13

Poz. Etické kodexy jednotlivých médií často obsahují pravidlo, podle kterého má člen redakce povinnost na požádání zdroj oznámit vedení. Viz např. Etický kodex novináře MF DNES: *„Redaktoři mají povinnost chránit své zdroje informací, pokud si to tyto přejí. Zároveň však mají povinnost na požádání při závažných případech zdroj informací oznámit vedení redakce.“*

³⁸ ČTK, 15. listopadu

Naopak za rozporuplné označila svědectví režiséra Zdeňka Trošky. Uvedla, že se svědectví „rozcházel v místě a čase, kde mělo k rozhovoru dojít.“³⁹

29. dubna 2003 se konalo odvolací řízení u pražského městského soudu. Státní zastupitelství podalo proti rozsudku obvodního soudu odvolání a žádalo přísnější tresty. Nešlo totiž o obyčejnou pomluvu, ale o pomluvu šířenou tiskem. Podle státní zástupkyně Renaty Johanovské soud dostatečně nezohlednil, že se pomlouvačná informace šířila tiskem a televizí. Odvolací soud jí v případě Janouška vyhověl a uložil mu přísnější podmínku. Konečný rozsudek zněl: zvýšení trestu na osm měsíců s odkladem na dva roky. Trest Jany Čapčuchové ponechal soud beze změny.

Tento rozsudek zdůvodnila soudkyně pražského městského soudu Jana Kantorová většinou odpovědností obžalovaného: „Janoušek byl v pozici šéfredaktora, pracoval v týmu, nesl tedy odpovědnost za to, že článek v novinách vyšel.“⁴⁰ Jana Čapčuchová nebyla pracovnící redakce, a proto podle soudkyně nemohla vědět, jak bude s její informací naloženo.

3.2. Názory právníků

Podle deníku MF Dnes státní zástupkyně po jednání připustila, že bylo možné Janoutové i Máchovi dokázat lež, nikdo se o to nepokusil. „Prostě by musel být jasný důkaz, že věděli, že nepíší pravdu“⁴¹.

Státní zástupkyně Zoja Bayerová pro Českou televizi uvedla, že v tomto případě bylo možné trestný čin prokázat díky tomu, že byl prozrazený zdroj. V článku byly i další nepravdivé zprávy, za ty ale nikdo potrestán nebyl, protože autoři článku jejich zdroj chránili. Podle státní zástupkyně by bylo příliš složité dokazovat, kdo jim tyto informace sdělil. Autory článku proto obžalovat nemohla.⁴²

Také Libor Vávra, předseda Soudcovské unie, České televizi řekl, že soud je vázán obžalobou státního zástupce, tedy i tím, kdo byl před něj jako obviněný nebo obžalovaný postaven. Soud proto nemůže rozhodnout o tom, jestli za trestný

³⁹ ČTK, 15. listopadu

⁴⁰ ČTK, 29.4.2003

⁴¹ MF Dnes, 16.11.2002

⁴² ČT, Události, 15. 11. 2002

čin nesou odpovědnost ještě nějaké další osoby.⁴³ Navíc podle advokáta Tomáše Sokola by i v případě obvinění soud lež vůbec potrestat nemusel, protože podle právníků oba autoři článku jen citovali svůj informační zdroj. A novinář se může hájit tím, že šířil informaci, kterou mu někdo jiný svěřil jako pravdivou.⁴⁴ Tento problém rozebíral v České televizi i právní poradce Radek Pokorný. Uvedl, že „*novináři mají výjimku, že můžou krýt své zdroje, ale nesmí s tím pomáhat pachatelům trestných činů.*“⁴⁵ Pak jde o specifický trestný čin nadřezování. Pokud by státní zástupkyně seznala, že autoři mohli spáchat trestný čin a oni by svůj zdroj neprozradili, pak by mohli být stíháni za tento trestný čin.⁴⁶

Právníčka Karla Chlumská, specialista na tiskový zákon, uvedla v dalším pořadu České televize, který se věnoval kauze Libuše Šafránové a deníku Super, že kromě splnění skutkové podstaty trestného činu pomluvy podle § 206 Trestního zákona musí být splněny i obecné znaky trestného činu a to, že stupeň nebezpečnosti musí být vyšší než nepatrný. Dále se u pachatele musí prokázat úmysl. Tedy musí jít o úmyslné zavinění, ať už o úmysl přímý – pachatel věděl a chtěl způsobit následek, nebo o úmysl nepřímý – pachatel věděl, že se může dopustit protiprávního jednání, ale přímo to nechtěl. Je s tím srozuměný.⁴⁷

Této kauze se věnovaly také Události, komentáře vysílané 7. 5. 2003 na ČT 1. Právní poradce Radek Pokorný zde odpovídal na dotaz, kdo je odpovědný za pravdivost článku. Jestli jeho autor, vydavatel, nebo původce informací. Uvedl, že to závisí na tom, vůči komu. Podle Trestního zákona je odpovědná fyzická osoba, protože naše zákony trestní odpovědnost právnické osoby neznají. Podle tiskového zákona a občanského zákoníku odpovídá za článek vydavatel.⁴⁸ Vydavatelem deníku Super byla právnická osoba. Podle trestního zákona tedy nebylo možné ji stíhat.

Radek Pokorný k této problematice uvedl: „*Tady je problém důkazní, důkazní nouze. Protože ten trestný čin je úmyslný. ... Je obvyklejší stíhat tyto činy v občanskoprávním řízení. Trestní zákon zatím nebyl v této věci skoro využit.*“⁴⁹

⁴³ ČT, Události, 15. 11. 2002

⁴⁴ ČT, „21“, 11. 6. 2002

⁴⁵ ČT, Události, komentáře, 7. 5. 2003

⁴⁶ Viz kapitola 1, část 1.1, str. 13

⁴⁷ ČT, „21“, 11. 6. 2002

⁴⁸ ČT, Události, komentáře, 7. 5. 2003

⁴⁹ Události, komentáře, ČT 1, 7. 5. 2003

Podle JUDr. Heleny Chaloupkové, která u soudu svědčila, byl velmi důležitý fakt, že ani jeden z autorů článku nepřipustil, že by věděl, že informace v něm uvedené by mohly být nepravdivé. Jelikož oba shodně tvrdili, že pan Janoušek se za pravdivost zaručil a opakovaně svá slova potvrzoval, odpovědnost se přenesla na něj. Navíc pan Janoušek i jeho švagrová v určitém bodě procesu připustili, že informace mohly být nepravdivé. Tyto skutečnosti přispěly k jejich odsouzení, protože u skutkové podstaty trestného činu pomluvy musí mít pachatel minimální vědomost o nepravdivosti svého tvrzení. U soudu se poté posuzuje také fakt, nakolik byli obžalovaní srozuměni s faktem, že šíří nepravdivé informace⁵⁰.

V historii české justice byl podle právníků Tomáše Sokola a Veroniky Křest'ánové takový případ obžaloby zřejmě dosud jediný.⁵¹ V České republice to bylo poprvé, co byl novinář odsouzen za to, že nepravdivě pošpinil populární osobnost.⁵²

3.3. Porušení etických pravidel

Pro posuzování článků o Libuši Šafránkové zveřejněných v deníku Super je důležité zjištění, že zveřejněné informace nebyly pravdivé (to potvrdilo policejní vyšetřování a bylo prokázáno u soudu).

Ve vydání takových článků tedy vidím jasné porušení etických pravidel. A to zejména porušení pravidel l) a f) a 3a) a e) Etického kodexu novináře⁵³. Články se odchýlily od pravdy, informace, kterou zaslechla švagrová fotografa deníku u kadeřnice a v supermarketu a kterou pak nezávazně u kávy předala

⁵⁰ Pozn. Zajímavostí je také skutečnost, že podnět k prošetření dalo státní zastupitelství. Podle JUDr. Heleny Chaloupkové to je velmi výjimečný postup. Prvotní podnět musí vždy vyjít z poškozené strany (v tomto případě ze strany paní Šafránkové, popř. jejích právních poradců). Trestní soudy se většinou nezabývají přestupky, které lze soudit v občanskoprávním řízení. Státní zastupitelství má povinnost zahájit trestní řízení, pokud ví o porušení zákona, ale trestný čin pomluvy je natolik specifický, že státní zastupitelství obvykle nezačíná jednat samo, protože bez podnětu dotčené strany by muselo soudit téměř každý článek v bulvárních médiích. Kontaktovala jsem státní zástupkyni Zoju Bayerovou, která měla obžalobu na starosti a která podnět policii podávala, odmítla však podání jakýchkoliv informací týkajících se případu.

⁵¹ ČT 1, Události, 10.6.2002

⁵² MF Dnes, 24.10.2002, str. 2

⁵³ Viz příloha 6)

svému švagrovi, byla vydávána za ověřený fakt. Navíc oba autoři článku Věra Janoutová i Dalibor Mácha u soudu opakovaně vypověděli, že informaci měli pouze od pana Janouška a že ji dále nijak neověřovali. Před vydáním článku se nepokusili kontaktovat ani paní Šafránkovou ani jejího manžela Abraháma, ani lékaře, kteří měli herečku ve Šternberku léčit. Informace považovali za dostatečně ověřené. Jejich jednání bych hodnotila jako vysoce neprofesionální, obzvláště skutečnost, že se nepokusili ověřit je alespoň ze dvou nezávislých zdrojů, jak bývá v běžné novinářské praxi zvykem. Etický kodex novináře nepřesnost nebo neověření informace neomlouvá a řadí pomluvu, neprokázané obvinění, překroucení dokumentů, faktů a lži k nejzávažnějším profesionálním chybám.

Došlo také k porušení pravidel 3c) a f), protože autoři do článku zařadili ještě údaje o rodinných vztazích Abrahámovy rodiny. Tyto informace popisovaly Abrahámovo údajné tyranství a nevelký herecký talent. Rozbor článků potvrdil, že tyto informace byly založené na citování anonymních zdrojů a uváděly stěží ověřitelná fakta⁵⁴. Zdroje těchto informací Věra Janoutová neprozradila, připustila pouze, že pocházejí od jejích známých z hereckých kruhů. Tím autoři jasně nerespektovali soukromí herečky Šafránkové i jejího manžela. Z reakce obou herců vyplynulo, že článek hluboce zasáhl do jejich života a nesporně je dostal do nesnázi a osobní tísně.

Porušeno bylo také pravidlo 2a), protože autoři se za svůj článek nepostavili a odmítli nést za údaje v něm uvedené osobní odpovědnost. Jako viníka označovali Jiřího Janouška, nehledě na to, že on článek nepsal. Jakožto autoři si měli informace ověřit sami, nespoléhat na tvrzení třetích osob a posléze na ně nesvalovat vinu za své vlastní chyby.

Stanovisko ke sledované kauze zveřejnila také Komise pro etiku při Syndikátu novinářů ČR. Na základě stížnosti Libuše Šafránkové posuzovala, jestli článkem v deníku Super nebyl porušen Etický kodex novináře. Komise neřešila a nemohla řešit, jestli byly informace uvedené v článku pravdivé či nepravdivé a nemohla za to Super trestat. To mohl posoudit pouze soud. Ke článku o Libuši Šafránkové v deníku Super následně vydala vyjádření: „*Komise pro etiku vzala na vědomí jak stížnost herečky Libuše Šafránkové na článek deníku SUPER ze dne*

⁵⁴ Viz kapitola 2, část 2.2, 2.3

13.10.2001, jehož obsah L. Šafránková popírá, tak vyjádření šéfredaktora deníku SUPER Petra Štěpánka, že autoři článku stojí za fakty zde uvedenými a že cítí-li se paní Šafránková poškozena, má se obrátit na soud. Komise vzala také v potaz platný etický kodex, kterým se mají řídit všichni seriózní novináři.

Komise konstatuje, že v praxi bulvární žurnalistiky se podobné případy, které vycházejí ze způsobu práce těchto novin, stávají. Komise nemůže posoudit věcnou správnost dotyčného článku, přesto však upozorňuje na paragraf 3/f Etického kodexu, ve kterém se konstatuje, že kromě důvodů nesporného veřejného zájmu nesmí novinář svou činností dostat dotčené osoby do nesnázi nebo osobní tísně. KPE se domnívá, že v tomto případě šlo o zásah do soukromí osob mimo nesporný veřejný zájem a že uveřejněným článkem v deníku SUPER se Libuše Šafránková dostala nezaviněně do osobní tísně.

Komise zároveň s uspokojením konstatovala, že deník SUPER mezi tím již omluvu Libuši Šafránkové uveřejnil.

Za Komisi pro etiku Barbora Osvaldová, předsedkyně.

15. listopadu 2001“

3.4. Doplnující informace

Deník Super nebyl jediný deník, který o Libuši Šafránkové napsal, že je alkoholička. 8. října 2001 (o několik dní dříve než v Supru) otiskl časopis televize Nova Ano v rubrice Šuška článek s názvem *Libuše Šafránková: Nachmelená princezna*. Pod hromadný titulek *3 notoričtí pijani* redaktoři zařadili i fotografii herečky s podtitulkem: *Nachmelená princezna*. Autor dále uvedl, že se o ní kvůli jejím alkoholovým orgiím říká, že by klidně mohla hrát v pohádce *Tři panáci po odměrku*.

Pozdější článek v deníku Super se lišil tím, že byl rozšířený o další detaily, konkrétně o informaci, že herečka pobývala v protialkoholní léčebně. Za článek v časopise byla potrestaná jeho šéfredaktorka Eva R. a redaktor Pavel N. Oba dostali podmíněné tresty - Eva R. čtyřměsíční podmíněný trest s odkladem na jeden a půl roku, redaktor Pavel N. tříměsíční trest s odkladem na rok. Tresty

potvrdil i odvolací soud 14. 12. 2004. Šéfredaktorka Eva R. údajně dala pokyn ke zveřejnění článku, Pavel N. zodpovídal za rubriku, ve které se pomluva ocitla.⁵⁵

Za článek se omluvil i Vladimír Železný ve svém pořadu Volejte řediteli 17. listopadu 2001.

⁵⁵ <http://www.novinky.cz/04/67/70.html>

Závěr

Vypracování této bakalářské práce bylo nakonec mnohem těžší, než jsem předpokládala. V průběhu sběru informací a materiálů k jejímu zpracování se objevila spousta otazníků. I když je to už téměř pět let od vydání inkriminovaného článku, kauza je doposud velmi citlivá. Kontaktované osoby nechtěly o případu mluvit. Pokud jim v tom nebránily osobní důvody, bránil zákon. Jelikož nejsem účastník sporu, nemám podle zákona právo získat přístup ke spisu.⁵⁶ Ani jednotliví aktéři se už nechtěli k případu znovu vracet. Státní zástupkyně Zoja Bayerová odmítla podání jakýchkoliv informací. Manželé Abrhámovi zamítli mou žádost o získání přístupu ke spisu nebo podání jakýchkoliv informací prostřednictvím jejich právního zástupce.

Analýza textů vydaných v deníku Super potvrdila, že články byly založené na anonymních zdrojích. Nebylo tedy možné objektivně potvrdit jejich pravdivost. Policejní vyšetřování a soudní projednávání případu posléze ukázalo, že údaje uvedené v nich byly nepravdivé. Došlo k porušení zákona, konkrétně k spáchání trestného činu pomluvy. Orgány činné v trestním řízení však nedokázaly zajistit dostatek důkazů proti autorům článků. Vzhledem ke složitosti a malé pravděpodobnosti úspěchu se proto státní zástupkyně ani nepokusila postavit je před soud. Zřejmé je pouze to, že jednali neprofesionálně a neeticky. Jejich jednání přivedlo Libuši Šafránkovou a jejího manžela do osobní tísně a způsobilo jim psychickou újmu. To konstatovala také Komise pro etiku při Syndikátu novinářů ČR.

Soud nakonec odsoudil původce informací. Ti se oběma hercům omluvili a poškozeným manželům se tak dostalo alespoň morální satisfakce. Pro budoucnost české žurnalistiky je důležitá skutečnost, že alespoň k nějakému potrestání došlo. Syndikát novinářů nemá žádné pravomoci k trestání přestupků proti novinářské etice, poškození se svých práv můžou dovolávat pouze u soudu. Je proto důležité, že se soud začíná podobnými kauzami zabývat. Přesto by podle mého názoru situaci nejvíce pomohlo, kdyby se novináři ze své vlastní vůle snažili etickými kodexy řídit. Je třeba si uvědomit, že tu kodexy nejsou proto, aby média omezovaly, ale naopak, jejich dodržování by mělo médiím zajistit ochranu a

⁵⁶ Viz příloha 9) Soudní zamítnutí přístupu ke spisu

pevnou půdu pod nohama. Jejich respektování také posiluje důvěryhodnost daného média a médií jako celku. Pokud by si byl každý novinář těchto skutečností vědom, podobné kauzy by se už nemusely řešit.

Summary

This bachelor's thesis deals with the affair of a famous Czech actress Libuše Šafránková and the false allegation by the newspaper Super. The Super was a daily tabloid. The case started on 13th October 2001, when the first two articles were published. One of the articles appeared on a front page claiming that Libuše Šafránková is an alcoholic and was treated in a sanatorium in Šternberk, Moravia. These articles were not based on verified and true facts and the publishing was not in public interest. The content endangered the reputation of Libuše Šafránková and intruded her privacy. This case kept appearing in media for several months. At the very beginning there was a violation of the professional principles of journalists' conduct.

The aim of bachelor's thesis is to describe the beginning of the case and its' progress. Thesis works out the summary of personality rights protection in the Czech law as well. The final part gives the description of the judicial proceeding of the case and introduces the analysis of the lawyers specialised in this field.

The analysis of published articles showed the exact violations of the professional journalists' conduct. It found out that most of the articles were based on anonymous sources and it was not possible to verify them. Also the police investigation and the judicial proceeding proved that information released in these articles was untrue. The law was broken, two persons were found guilty of libel and consequently put on probation. The important fact is, that the court sentenced the persons, who brought the information into the editorial office. The journalists themselves were not charged with law-breaking, because the prosecuting attorney did not find evidence enough against them.

This case was also special for its' uniqueness. It was the very first time that the court found guilty a journalist for libelling a famous person in the Czech Republic. It could serve as an example for other journalists working for dubious media telling them to be more careful while compiling any material to be published. All journalists need to realise that principles of journalists' conduct are supposed to protect them from the impact of several parties and ensure the reliability and fairness of the medium they work for.

Seznam literatury:

- Doležilek, J.: Přehled judikatury ve věcech ochrany osobnosti, Praha: ASPI Publishing s. r. o., 2002
- Gerloch, A.: Teorie práva, Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Alčš Čeněk s. r. o., 2004
- Knap, K. a kol.: Ochrana osobnosti podle občanského práva, Praha: Linde Praha a. s., 1996
- Knapp, V. a kol.: Občanské právo hmotné 1, Praha: ASPI, a. s., 2005
- Kunczik, M.: Základy masové komunikace, Praha: Karolinum, 1995
- Lipovetsky, G.: Soumrak povinnosti: bezbolestná etika nových demokratických časů, Praha: Prostor, 1999
- Noelle-Neumann, E.; Schulz, W.: Publicistik, Frankfurt am Main: Fischer Taschenbuch, 1971
- Novotný, O.: Trestní právo hmotné 2, Praha: ASPI Publishing s. r. o., 2004
- Osvaldová, B.; Halada J. a kol.: Praktická encyklopedie žurnalistiky, Praha: Libri, 2002
- Super. Praha: e-Media, a. s., 2001-2002
- Šimek, J., Špalek, V.: Filozofické základy lékařské etiky, Praha: Grada Publishing, 2003

Internetové zdroje:

<http://www.ipravnik.cz/ipravnik/ipravnik.nsf/lkppplainnews/8CA84256CEEA4F6EC1256F62004F5262>

Mezinárodní federace novinářů:

<http://www.ifj.org/default.asp?Issue=ETHICS&Language=EN>

<http://www.syndikat-novinaru.cz>

Archiv Newton MF Dnes

Infobanka ČTK

Další zdroje:

Zpravodajský archiv České televize

Centrální depozitář Národní knihovny ČR

Zdroj citátu ze str. 7: Lipovetsky, G.: Soumrak povinnosti: bezbolestná etika nových demokratických časů, Praha: Prostor, 1999, s. 254-5

Zdroj citátu ze str. 22: Lipovetsky, G.: Soumrak povinnosti: bezbolestná etika nových demokratických časů, Praha: Prostor, 1999, s. 262-3

Zdroj citátu ze str. 32: Článek Milana Fridricha O kouzelném fušerství bulváru
<http://aktualne.centrum.cz/fejeton/clanek.phtml?id=113653>

Přílohy:

1) **VÝŇATKY - ZÁKON č. 40/1964 Sb., OBČANSKÝ ZÁKONÍK ze dne 26. února 1964** (ve znění pozdějších změn) Poslední změny: dle zákona č. 359/2005 Sb. účinné od 1. 10. 2005.

Ochrana osobnosti

§ 11

Fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

§ 12

(1) Písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkající se fyzické osoby nebo jejích projevů osobní povahy smějí být pořizeny nebo použity jen s jejím svolením.

(2) Svolení není třeba, použijí-li se písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky nebo obrazové a zvukové záznamy k účelům úředním na základě zákona.

(3) Podobizny, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy se mohou bez svolení fyzické osoby poříditi nebo použíti přiměřeným způsobem též pro vědecké a umělecké účely a pro tiskové, filmové, rozhlasové a televizní zpravodajství. Ani takové použití však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy fyzické osoby.

§ 13

(1) Fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

(2) Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odstavce 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

(3) Výši náhrady podle odstavce 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

§ 14

Zrušen.

§ 15

Po smrti fyzické osoby přísluší uplatňovat právo na ochranu její osobnosti manželu a dětem, a není-li jich, jejím rodičům.

§ 16

Kdo neoprávněným zásahem do práva na ochranu osobnosti způsobí škodu, odpovídá za ni podle ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti za škodu.

2) **Zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů** (tiskový zákon)

§ 4 Odpovědnost za obsah periodického tisku

Za obsah periodického tisku odpovídá vydavatel. § 16 Ochrana zdroje a obsahu informací

(1) Fyzická osoba nebo právnická osoba, která se podílela na získávání nebo zpracování informací pro uveřejnění nebo uveřejněných v periodickém tisku, má právo odeprít soudu, jinému státnímu orgánu nebo orgánu veřejné správy poskytnutí informace o původu či obsahu těchto informací.

(2) Fyzická osoba nebo právnická osoba, která se podílela na získávání nebo zpracování informací pro uveřejnění nebo uveřejněných v periodickém tisku, má právo soudu, jinému státnímu orgánu nebo orgánu veřejné správy odepřít předložení nebo vydání věci, z nichž by mohl být zjištěn původ či obsah těchto informací.

(3) Právy podle odstavců 1 a 2 nejsou dotčeny zvláštním právním předpisem stanovené povinnosti nenadržovat pachateli trestného činu a překazít nebo oznámit trestný čin⁵⁾ a ve vztahu k těmto zvláštním právním předpisem stanoveným povinnostem ani povinnosti, které jsou stanoveny v trestním řízení.⁶⁾

(4) Právy podle odstavců 1 a 2 není dotčena povinnost vydavatele stanovená zvláštním právním předpisem⁷⁾ sdělit správci daně na jeho výzvu jméno a bydliště objednatele inzerátu uveřejněného pod značkou, je-li fyzickou osobou, nebo jeho název a sídlo, je-li právnickou osobou.

§ 10 Odpověď

(1) Jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby, anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby, má tato osoba právo požadovat na vydavateli uveřejnění odpovědi. Vydavatel je povinen na žádost této osoby odpověď uveřejnit.

(2) Odpověď se musí omezit pouze na skutkové tvrzení, kterým se tvrzení podle odstavce 1 uvádí na pravou míru nebo neúplné či jinak pravdu zkreslující tvrzení se doplňuje nebo zpřesňuje. Odpověď musí být přiměřená rozsahu napadeného sdělení, a je-li napadána jen jeho část, pak této části; z odpovědi musí být patrné, kdo ji činí.

(3) Osoba, na jejíž žádost byla vydavatelem uveřejněna odpověď podle tohoto zákona, nemůže požadovat uveřejnění další odpovědi na tuto odpověď.

(4) Po smrti fyzické osoby přísluší právo podle odstavce 1 jejímu manželu a dětem, a není-li jich, jejím rodičům.

(5) Ustanovení zvláštního právního předpisu¹⁾ o ochraně osobnosti a o ochraně jména a dobré pověsti právnické osoby zůstávají úpravou podle odstavců 1 až 4 nedotčena.

§ 11 Dodatečné sdělení

(1) Jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno sdělení o trestním řízení nebo o řízení ve věcech přestupků vedeném proti fyzické osobě, anebo o řízení ve věcech správních deliktů vedeném proti fyzické nebo právnické osobě, kterou lze podle tohoto sdělení ztotožnit, a toto řízení nebylo ukončeno pravomocným rozhodnutím, má tato osoba právo požadovat na vydavateli uveřejnění informace o konečném výsledku řízení jako dodatečného sdělení. Vydavatel je povinen na žádost této osoby informaci o pravomocném rozhodnutí jako dodatečné sdělení uveřejnit.

(2) Po smrti fyzické osoby přísluší právo podle odstavce 1 jejímu manželu a dětem, a není-li jich, jejím rodičům.

(3) Ustanovení zvláštního právního předpisu⁴⁾ o ochraně osobnosti a o ochraně jména a dobré pověsti právnické osoby zůstávají úpravou podle odstavců 1 a 2 nedotčena.

3) LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD

Článek 6

(1) Každý má právo na život. Lidský život je hoden ochrany již před narozením.

(2) Nikdo nesmí být zbaven života.

(3) Trest smrti se nepřipouští.

(4) Porušením práv podle tohoto článku není, jestliže byl někdo zbaven života v souvislosti s jednáním, které podle zákona není trestné.

Článek 7

(1) Nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem.

(2) Nikdo nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Článek 10

(1) Každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.

(2) Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života.

(3) Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Článek 17

(1) Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.

(2) Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.

(3) Cenzura je nepřipustná.

(4) Svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

(5) Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.

4) **Evropská Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod** ze dne 4.11.1950 ve znění Protokolu č. 11 ze dne 11.5.1994

Čl. 8

Právo na respektování rodinného a soukromého života

1. Každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence.

2. Státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných.

Čl. 10

Svoboda projevu

1. Každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Tento článek nebrání státům, aby vyžadovaly udělování povolení rozhlasovým, televizním nebo filmovým společnostem.

2. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům

a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.

5) **VÝŇATKY Zákon č. 140/1961 Sb. ze dne 29. listopadu 1961, Trestní zákon**
(ve znění pozdějších změn)

§ 206 Pomluva

(1) Kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobitelný značnou měrou ohrožit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí nebo jiným obdobně účinným způsobem.

6) **Etický kodex novináře**

Syndikát novinářů České republiky na základě studia mezinárodních i národních dokumentů vypracoval **Etický kodex novináře**, který je závazný pro jeho členy a k jehož dobrovolnému dodržování vyzval všechny české a moravské novináře bez ohledu na jejich členství v syndikátu.

1. **Právo občanů na včasné, pravdivé a nezkreslené informace**

Občané demokratického státu bez rozdílu svého společenského postavení mají nezadatelné právo na informace, jak jim je zajišťuje čl. 17 Listiny práv a svobod, jež je součástí Ústavy České republiky. Novináři toto občanské právo realizují svou činností. Nezbytně proto přejímají plnou odpovědnost za to, že informace, které předávají veřejnosti, jsou včasné, úplné, pravdivé a nezkreslené. Občan má právo na objektivní obraz skutečnosti. Novinář je proto povinen:

- a. zveřejňovat jen informace, jejichž původ je znám, nebo v opačném případě je doprovázet nezbytnými výhradami,
- b. respektovat pravdu bez ohledu na důsledky, které to pro něj může mít, vyhledávat informace, které slouží všeobecnému zájmu i přes překážky,
- c. dbát na rozlišování faktů od osobních názorů,
- d. hájit svobodu tisku i svobodu jiných médií,
- e. neodchylovat se věcně od pravdy ani v komentáři z důvodu zaujatosti,
- f. nepřipustit, aby domněnka byla vydávána za ověřený fakt a zprávy byly deformovány zamlčením důležitých dat,
- g. odmítat jakýkoli nátlak na zveřejnění nepravdivé, nebo jen částečně pravdivé informace,
- h. odmítat jakékoli zásahy státních orgánů, jež by mohly ovlivnit pravdivost sdělení,
- i. přijímat pouze úkoly srovnatelné s jeho profesionální důstojností,
- j. nepoužívat nepoctivé prostředky k získání informace, fotografie nebo dokumentu nebo využívat k tomu dobré víry kohokoliv. Nepoctivost prostředků je při tom třeba posuzovat v souvislosti s veřejným zájmem na publikování příslušné informace.

2. **Požadavky na vysokou profesionalitu v žurnalistice**

Povahou novinářské profese je odpovědnost k veřejnosti. Proto je základním předpokladem pro tuto činnost vysoká profesionalita. Z tohoto hlediska je novinář povinen:

- a. nést osobní odpovědnost za všechny své uveřejněné materiály,
- b. vyloučit všechny činnosti, které by jej mohly kompromitovat nebo vést ke konfliktu zájmů,
- c. nepřijímat žádné hodnotné dary nebo výhody, které by měly souvislost s jeho novinářskou činností, zvláště pak z důvodů zveřejnění nebo zatajení nějaké informace,
- d. nezneužívat povolání novináře k činnosti reklamního pracovníka a nepřijímat žádnou odměnu přímou nebo nepřímou od zájemců o reklamu, odmítnout podílet se na publikování skryté reklamy,
- e. nepodepisovat svým jménem obchodní ani finanční reklamy,
- f. nepřijímat peníze ve veřejné službě nebo v soukromém podniku tam, kde jeho postavení novináře a jeho vliv by mohly být zneužity,
- g. nezneužívat výsad, plynoucích z povolání novináře, k prezentování svých osobních postojů,
- h. nezneužívat možných výhod, plynoucích z členství v Syndikátu novinářů, k uspokojování soukromých potřeb.

3. **Důvěryhodnost, slušnost a serióznost zvyšují autoritu médií**

Z tohoto hlediska je novinář povinen řídit se těmito požadavky:

- a. nic neomlouvá nepřesnost nebo neprověření informace, každá uveřejněná informace, která se ukáže jako nepřesná, musí být neprodleně opravena,
- b. jestliže si zdroj informací přeje zůstat utajen, novinář je povinen zachovávat profesionální tajemství, i kdyby mu z toho měly vzniknout potíže,
- c. respektovat soukromí osob, zejména dětí a osob, které nejsou schopny pochopit následky svých výpovědí,
- d. dodržovat přísně zásadu presumpce neviny a neidentifikovat příbuzné obětí nebo delikventů bez jejich jasného svolení,
- e. považovat pomluvu, neprokázané obvinění, překroucení dokumentů, faktů a lži za nejzávažnější profesionální chyby,
- f. kromě nesporných důvodů veřejného zájmu nesmí novinář svou činností dostat dotčené osoby do nesnází nebo osobní tísně,
- g. novinář nesmí využívat ve svůj prospěch informace získané při výkonu svého povolání dříve, než budou tyto informace zveřejněny,
- h. nesmí vytvářet ani ztvárňovat námět, který by podněcoval diskriminaci rasy, barvy pleti, náboženství, pohlaví nebo sexuální orientace,
- i. při reprodukci jakéhokoli textu musí být uveden jeho autor formou adekvátní k rozsahu přetištěného materiálu,
- j. plagiát se zásadně zakazuje.

Etický kodex novináře přijala jako otevřený dokument valná hromada Syndikátu novinářů ČR dne 18. 6. 1998 a na návrh Komise pro etiku při Syndikátu novinářů jej aktualizovala správní rada dne 25. 11. 1999.

7) **Kodex novináře Mezinárodní federace novinářů**

Quality in Journalism

The IFJ believes that freedom of speech and freedom of information are the foundation of journalistic work. The IFJ calls for editorial independence and self-

regulation of media, and encourages debate about ethics of journalism. The IFJ promotes professional standards, such as the Declaration of the Principles of Conduct of Journalists.

Concerned about falling standards in the face of media globalisation, the IFJ in 2001 launched a Quality campaign, aimed at defending ethical rights of journalists, promoting independent journalism, and campaigning for public service values in broadcasting and limits to media concentration.

Journalism Ethics

IFJ Declaration of Principles on the Conduct of Journalists

This international declaration is proclaimed as a standard of professional conduct for journalists engaged in gathering, transmitting, disseminating and commenting on news and information in describing events.

1. Respect for truth and for the right of the public to truth is the first duty of the journalist
2. In pursuance of this duty, the journalist shall at all times defend the principles of freedom in the honest collection and publication of news, and of the right to fair comment and criticism.
3. The journalist shall report only in accordance with facts of which he/she knows the origin. The journalist shall not suppress essential information or falsify documents.
4. The journalist shall only use fair methods to obtain news, photographs and documents.
5. The journalist shall do the utmost to rectify any published information which is found to be harmfully inaccurate.
6. The journalist shall observe professional secrecy regarding the source of information obtained in confidence.
7. The journalist shall be alert to the danger of discrimination being furthered by media, and shall do the utmost to avoid facilitating such discriminations based on, among other things, race, sex, sexual orientation, language, religion, political or other opinions, and national and social origins.
8. The journalist shall regard as grave professional offenses the following: plagiarism; malicious misinterpretation; calumny; libel; slander; unfounded accusations; acceptance of a bribe in any form in consideration of either publication or suppression.
9. Journalists worthy of the name shall deem it their duty to observe faithfully the principles stated above. Within the general law of each country the journalist shall recognise in matters of professional matters the jurisdiction of colleagues only, to the exclusion of any kind of interference by governments or others.

Adopted by 1954 World Congress of the IFJ. Amended by the 1986 World Congress

8) Texty článků v deníku Super

Super, sobota 13. října 2001, titulní strana

Šafránková: Tři skleničky pro Popelku

/PRAHA/ Populární herečka Šafránková (48) se léčila ze závislosti na alkoholu.

Představitelka Popelky v pohádce **Tři oříšky pro Popelku** či záletné pracovnice

JZD ve filmu Vesničko má středisková, pobývala poslední zimu podle informací deníku Super téměř měsíc v léčebně ve Šternberku u Olomouce.

Již delší čas jdou v hereckých kuloárech informace o tom, že půvabná nositelka řady hereckých cen a podle ankety TýTý vloni jedna ze tří nejoblíbenějších českých hereček řešila své splíny občas skleničkou vína. „Herecká manželství, to je vždycky velký problém a většinou končí průšvihem,“ potvrdil listu jeden z kolegů Šafránkové. „Problém jejího manželství s **Josefem Abrahámem** je, že ona je stokrát lepší herečka než on a on na ni profesionálně žárlí. Mohla jít z role do role, ale jemu ji nikdo nenabídl, a tak spoustu věcí odmítla,“ tvrdí jeden známý český herec.

jm / strana 8

Super, sobota 13. října 2001, strana 8, rubrika prominenti

Šafránková si léčila splín celý měsíc

/PRAHA/ Na svém hereckém kontě má tři desítky filmů a řadu divadelních rolí. Jedna z nejprestižnějších českých hereček **Libuše Šafránková** opustila již téměř před devíti lety mateřskou divadelní scénu Činoherní klub a stáhla se do ústraní. Ve společnosti se zásadně neobjevuje, na premiéry nechodí a se svým manželem **Josefem Abrahámem** jakýkoli kontakt s novináři odmítá. Čas od času se objeví ve filmové roli. Angažmá vždy pečlivě zvažuje. Jednou z podmínek přijetí role je současně i nabídka pro jejího manžela Josefa Abraháma.

Lepší herečka

V hereckých kuloárech se hovoří o tom, že problémem oblíbené herečky je profesní žárlivost její drahé polovičky. „Libuška je mnohem lepší herečka, než Josef. Měla také víc šancí točit, ale zřejmě, aby byl doma klid, většinou odmítla. To je možná i důvod jejich splínů a nějaké té skleničky,“ tvrdí jeden z hereččiných kolegů.

„Záliba ve víně byla zřejmá při natáčení jejího předposledního filmu před třemi lety. Podle informací deníku Super nakonec herečka strávila vloni kolem Vánoc téměř měsíc v léčebně ve Šternberku nedaleko Olomouce.

Láska a svatba

S Abrahámem se Šafránková seznámila během působení v pražském Činoherním klubu. „On tam byl od roku 1965 a Libuška přišla až v roce 1972.“ vzpomíná bývalá kolegyně z divadla. V té době žil Josef Abrahám se zpěvačkou **Nad'ou Urbánkovou**, ale láska k mladičké okouzující herečce na sebe nedala dlouho čekat. A svatba také ne. Hovoří se dokonce o tom, že Šafránková divadelního playboye doslova „ulovila“. Mezi herci se vypráví i story z natáčení Tri oříšků pro Popelku. „Režisér nás tehdy napomínal – nemluvte sprostě, Libuška je ještě dítě! A nakonec tohle „dítě“ dostalo Láďu Menšíka,“ tvrdí jeden ze členů štábu. Názory na populární herečku se různí. Někteří kolegové ji považují za tvrdou a pragmatickou ženu, která jde za svým. Jiní za křehkou bytost, která kvůli manželství omezila i svou kariéru a těžce snášela mladičké dívky, které se v posledních letech vynořily kolem jejího manžela. Po revoluci začal známý herec podnikat v restituované cihelně Abraháмова cihelna Kunovice a manželé přesídlili do vily na Spořilově. Po grandiózních začátcích se ale dostavila deziluze a hovoří se o tom, že Abraháma přestalo podnikání s cihelnou bavit.

„Pan Abrahám musel propouštět, protože není takový odbyt,“ potvrdil deníku Super jeden ze zaměstnanců cihelny. V místní hospodě ale nedají na pana továrníka dopustit: „Je to fajn člověk a dříve tady u nás dělal vánoční večírky pro své zaměstnance. Teď už je to minulost.“

Herec žárlí

„Dříve nebo později skončí všechna herecká manželství výbuchem. Většinou začnou žárlit jeden na druhého a v tom je celý problém. Pokaždé je jeden z nich lepší herec a druhý horší. V případě Libušky není o čem mluvit,“ je přesvědčen známý český herec. „Nedivím se, že situaci řešila nějakým tím panákem!“ jm

Hvězdná dráha

Narodila se 7. 6. 1953 v Brně. Od dětství hrála ochotnické divadlo. Dramatické oddělení brněnské konzervatoře absolvovala v roce 1971, ale už během studií vystupovala v Mahenově činohře. Po ročním působení v pražském Divadle Za branou nastoupila v roce 1972 do Činoherního klubu. Hrála zde Soňu ve Strýčku Váňovi, Ninu v Rackovi, nebo Colombinu v Menzelově komedii Tři v tom.

Po tom, co si ji režisér Antonín Moskalyk vybral v roce 1971 za představitelku Barunky v televizní adaptaci Babičky Boženy Němcové, začaly se nabídky na filmové role jenom hrnout. Debutovala ve filmu Rodeo. Poté vytvořila několik rolí v pohádkách, v Malé mořské víle hrála společně se svou o pět let mladší sestrou Miroslavou Šafránkovou. Po rolích princezen ji začali režiséři obsazovat do rolí svůdných a koketních žen. Hrála v mnoha televizních hrách a inscenacích. V několika z nich zazářila společně se svým manželem Josefem Abrahámem, se kterým má syna. V roce 1992 vytvořila hlavní roli v dvanáctidílném televizním seriálu Náhrdelník. Je držitelkou Českého lva za rok 1996 v kategorii Nejlepší ženský herecký výkon v hlavní roli ve filmu Kolja.

Libuše Šafránková a Josef Abrahám již víc než šest let nehrají v divadle. V roce 1992 opustili Činoherní klub, divadlo, v němž on působil od roku 1965 a ona od roku 1972. Po intermezzu v Národním divadle se Josef již na jeviště nevrátil, Libuše se znovu objevila v Činoherním klubu v inscenaci Gogolovy Ženitby a vzápětí odešla podruhé. České divadlo tak přišlo o dva mimořádné herecké talenty. Zda definitivně, ukáže nejspíš čas.

K článku dále zveřejněny tři fotografie s popiskami:

- Libuše Šafránková v roce 1984 na autogramiádě v Karlových Varech.
- V roce 1971 jako Barunka (vpravo) ve filmu Babička, kterým Šafránková odstartovala svou hereckou kariéru.
- S Jiřím Lábusem před třemi lety během natáčení filmu Mateje Mináče Všichni moji blízcí v Hýskově u Berouna. FOTO ČTK

Super, čtvrtek 25. října 2001, strana 2

Člen rady: Česká televize jedná ve shodě se soukromými novinami

/PRAHA/ „Domnívám se, že je alarmující souručenství soukromých Lidových novin, Mladé Fronty Dnes a veřejnoprávní České televize,“ uvedl pro deník Super místopředseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Petr Štěpánek. Reagoval tak na dvě reportáže pondělního publicistického pořadu Fakta České televize, kdy odvysílání dvou (!) reportáží o deníku Super v jediném pořadu předcházely zprávy v pondělních vydáních Lidových novin a Mladé Fronty Dnes. Reportáže, které se snažily zdiskreditovat deník Super a věrohodnost jeho informací, odmítl Petr Štěpánek hodnotit. „Vůbec nebudu hodnotit, zda byly ty reportáže objektivní a pravdivé, to mi nepřísluší,“ uvedl Štěpánek: „Na druhou stranu člověk, který alespoň trochu vidí do pozadí mediální scény, nemůže nechat bez povšimnutí, jak právě jmenovaná média jedná ve shodě. Nemohu mluvit za soukromé noviny, ale veřejnoprávní Česká televize jedná ve shodě s nimi, to je varující.“

konstatoval místopředseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Úsměvně podle něj působí uzavřené personální kolečko, které tato média spojuje.

Poznámka redakce: Publicista a mluvčí stávkujících zaměstnanců ČT **Martin Schmarcz** ač zaměstnancem této instituce s klidem publikuje v LN. Navíc byl dříve zaměstnán v Mf Dnes. Bývalý šéfredaktor Lidových novin **Pavel Šafr** je nyní šéfredaktorem Mladé fronty Dnes. Současný režisér publicistického pořadu ČT Fakta **David Garkisch** pro MF Dnes také pracoval.

Podle Štěpánka je do očí bijící načasování některých tak zvaných kauz, se kterými jmenovaná média vyjíždějí takřka současně. V případě publicistického pořadu Fakta na ČT z 22. října, kdy se ve dvou reportážích řešil deník Super, je to ukázkový příklad. „A nepovažuji za náhodu, že to bylo přesně v den před rozhodováním slovenské Rady pro vysílání a retransmisi, zda udělit lidem z Novy televizní licenci pro Slovensko. Ty reportáže o deníku Super, byť nepřimo, všechny Novu s deníkem spojovaly.

Ondřej F.

Vaněk

Doplněno fotografií budovy ČT a Petra Štěpánka

Super, pátek 26. října 2001, strana 1

Německý tisk a Česká televize proti deníku Super! str. 2

Super, pátek 26. října 2001, strana 2

Německý tisk a ČT proti deníku Super!

Ve stejný den, ve vzácné shodě se do našeho deníku pustila konkurenční média v kampani, která nemá v posledních letech obdoby. Dělostřeleckou přípravu načaly v pondělí 22. 10. Lidové noviny (LN) a Mladá fronta Dnes (MfD). Oba soukromé německé deníky každý na jiné téma, si vzaly na paškál důvěryhodnost deníku Super. Hlavní bombu pak ten samý večer vypustila veřejnoprávní Česká televize, která obě témata otištěná ve zmíněných denících odehrála v publicistickém pořadu Fakta.

Terčem pro útoky se stal článek o známé herečce Libuši Šafránkové ze dne 13. 10., kdy z důvěryhodných a ověřených zdrojů náš deník informoval o jejím protialkoholním léčení a rodinných problémech. Deník Super si za fakty uvedenými v článku pevně stojí, ale respektuje přání zdrojů, zůstat v anonymitě. Přesto naše konkurence zašla tak daleko, že povýšila běžné novinářské principy na zločin deníku Super, kdy za špatné a lživé označila ty naše informace, které vyslovil zdroj, který si nepřál být jmenován. Jde o běžnou praxi užívanou i našimi konkurenty a opřenou o mediální zákon. Cítí-li se paní Šafránková poskozena, může náš deník žalovat a u soudu se pokusit zpochybnit tyto zdroje. Dosud tak neučinila.

Jak LN, tak MfD a Česká televize jsou spojeny bludným kruhem personálního propojení. Zarážející a ostudné je, že Česká televize placená z kapes nás všech přistoupila na hru s deníky, které navíc spojuje stejný německý vlastník.

Deník Super, kterému den ode dne roste prodaný náklad a po několika měsících na trhu se podle ověřených výsledků na stáncích prodává dokonce lépe než Mladá fronta Dnes, se stal terčem kampaně, která však nemá za cíl jen likvidovat podnikatelskou konkurenci. A tou jsme se pro Lidové noviny i Mladou frontu Dnes bezesporu stali. K útoku zřejmě zatroubil už prezident Václav Havel, když v rozhovoru pro týdeník Respekt (1. až 7. října) prohlásil: „...Tento svět

zvláštní nadřzlosti, kde se míchá živel veksláků s tónem jakéhosi moralizování a karatelství, jak ho předvádí Klausův deník Super.“

Ani prezident Havel, německý kapitál či rádoby veřejnoprávní Česká televize nás neznechtí a budeme i nadále se stejnou razancí a bez tabuizovaných témat připravovat deník, který si kupujete a rádi čtete. **Red**

Super, sobota 27. října 2001, titulní strana

Deník Super bezostyšně napadán!

/PRAHA/ „Napadnou-li dvoje noviny a veřejnoprávní Česká televize v jediný den se stejnými tématy deník Super, pak to svědčí o kampani a tu je nutné odsoudit,“ uvedl pro deník Super **Radko Kubičko**, místopředseda Syndikátu novinářů.

ofa / strana 2

Super, sobota 27. října 2001, strana 2

Zástupce Syndikátu novinářů: Kampaň je nutné odsoudit

/PRAHA/ „Napadnou-li dvoje noviny a veřejnoprávní Česká televize v jediný den se stejnými tématy deník Super, pak to svědčí o kampani a tu je nutné odsoudit. V takovém případě mohu za Syndikát novinářů jednoznačně říci, že budeme stát na straně napadeného. Ať je to Super, nebo Mladá fronta Dnes, nebo respekt,“ uvedl pro deník Super místopředseda Syndikátu novinářů, **Radko Kubičko**. Napadnou-li například tři spřízněné pivovary čtvrtý, že jeho pivo je špatné, pak jde podle něj o nekalou soutěž, „a to platí i v médiích“.

Kubičko tak reagoval na náš dotaz, ohledně odvysílání dvou publicistických reportáží 22. 10. v České televizi o deníku Super v jediném pořadu, které se snažily zpochybnit věrohodnost deníku. Reportážím v ten samý den předcházely články v Lidových novinách a Mladé frontě Dnes se stejnou tematikou jako reportáže v ČT. „Za Syndikát novinářů mohu říci, že jsme proti jakékoli mediální kampani, která se snaží cíleně napadat kohokoliv,“ konstatoval jeho místopředseda. „Těmhle nešvar osobně cítím čas od času ve všech našich médiích, včetně toho vašeho. Umím si představit a podporuji diskusi v médiích o nepravdivých informacích konkurenčního tisku, ale nemohl bych se ztotožnit s tím, aby byla tato diskuse využívána k účelovému poškození kritizovaného deníku,“ uzavřel Radko Kubičko. Po zahájení pondělní kampaně namířené proti našemu listu uvedl místopředseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Petr Štěpánek, že je „alarmující souručenství soukromých Lidových novin, Mladé fronty Dnes a veřejnoprávní České televize“.

Ondřej F.

Vaněk, kaš

Super, pondělí 29. října 2001, strana 1

Super se dobře prodává! str. 2 Bojí se nás konkurence?

Super, pondělí 29. října 2001, strana 2

Bojí se deníku Super

/PRAHA/ „...moudří investigátoři z České televize vždy shodou okolností objeví úplně stejnou věc, se stejnými slovy a se stejnými argumenty,“ uvedl v sobotním Volejte řediteli generální ředitel TV Nova **Vladimír Železný**. Jak už jsme vás informovali v neděli, reagoval tak na mediální válku vedenou proti jeho televizi za zpravodajství redaktora deníku Super **Davidu Soukupa** z Afghánistánu.

Celý minulý týden byl ve znamení kampaně vedené proti deníku Super Mladou frontou Dnes a Lidovými novinami. Oba deníky spolu s veřejnoprávní Českou televizí v pondělí napadly náš list se snahou zdiskreditovat věrohodnost deníku.

Jedním z důvodů této kampaně může být i skutečnost, že deník Super už v srpnu prodal zhruba o 120 000 kusů výtisků více než LN. Za zhruba půl rok své existence se průměrný počet výtisků – 202 673 přiblížil MfD (308 421), vlastněně stejným německým majitelem jako LN. Na stáncích je deník Super (202 315 výtisků) dokonce druhým nejprodávanějším před MfD, která bez předplatitelů prodá 185 884 a LN jen 59 216 výtisků. Vzhledem ke krátké době na trhu si nemohl Super sít předplatitelů zatím vytvořit.

Ondřej F.

Vaněk

K článku fotografie s popiskem:

Denně se na stáncích prodá zhruba 200 000 výtisků deníku Super
Na stáncích je Super druhým nejprodávanějším deníkem

Super, úterý 30. října 2001, titulní strana

Proč vadí deník Super

/PRAHA/ Podle mediálního odborníka nesou útoky proti deníku Super všechny rysy mediální kampaně. Rostoucí náklad našeho listu totiž může jiné připravit o inzerci. Špinavou práci pak vykonává partička starých známých.

ofa / strana 5

Super, úterý 30. října 2001, strana 5

Super terčem útoků

Kdo chce očernit Super?

Příprava na útok

/PRAHA/ „Kampaň vedená proti deníku Super má ten nejosvědčenější scénář,“ uvedl pro náš list podnikatel z oblasti public relations (PR), který nechtěl být jmenován. Zveřejnění jména by totiž ohrozilo jeho podnikatelské aktivity, jejichž cílem je krom jiného vytváření pozitivního obrazu jeho klientů v médiích, či třeba poškozování klientovy konkurence.

„Chcete-li někoho v médiích poškodit, pak je důležitá příprava. Nejdříve ve vybraných médiích necháme prosakovat jen dílčí informace, které tak či onak váš cíl poškozují. Dostanete tak do podvědomí čtenářů, případně diváků televize, jméno likvidované osoby či firmy, a to vždy v nenápadně negativní souvislosti. Jak říkám, stačí jen zmínky,“ konstatuje PR pracovník.

Masivní útok

„Nejtěžší kalibr si samozřejmě schováváte na přímou mediální ofenzivu. Ta musí přijít náhle, masivně a nečekaně.“ Podle tohoto mediálního poradce se však málokdy podaří zaútočit v jeden den ve třech celoplošných médiích včetně veřejnoprávní České televize najednou. „Obvykle je to jedno celoplošné médium, od něhož následující dny skandální tematiku přebírají další média, která ani nemusí být vědomými spolupracovníky likvidační kampaně. Důležité je, aby útočné téma bylo mediálně zajímavé, a pak už to jde samo jako lavina.“ tvrdí PR pracovník s tím, že po hlavním útoku musí následovat mediální „masáž“. „To téma, kterým jste zaútočili, pak nesmíte nechat usnout,“ dodává mediální poradce.

Útočníci se znají

Připomeňme, že celý minulý týden byl ve znamení kampaně vedené proti deníku Super MF Dnes, Lidovými novinami a Českou televizí. I včera se v MF Dnes objevil článek s titulkem: „Stánek nabízí porno, ale ne Super“.

Už dříve místopředseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání **Petr Štěpánek** označil za „alarmující souručenství soukromých Lidových novin, Mladé fronty Dnes a veřejnoprávní ČT“.

Na začátku byl dnes už neexistující Český deník vydavatele **Josefa Kudláčka**. Zde se krom jiných poznali **Pavel Šafr**, **Martin Schmarcz** a **Marek Vítek**. Šafr se později stal šéfredaktorem Lidových novin a odtud přešel pod jedním majitelem na post šéfredaktora MF Dnes, kde je dosud. Martin Schmarcz pokračoval z Českého deníku do MF Dnes a skončil v ČT a v současnosti občas publikuje i v LN. Třetí z trojlístku „kamarádů“ Marek Vítek odešel do TV Nova a odtud to ČT. Na Nově na sebe nabalil i **Hanuše Hanslíka**, **Radana Šprongla** a **Martina Mrnku** (před nedávnem ČT opustil). Mimochodem Hanslík odešel z Novy s americkým soupeřem **Vladimíra Železného**. A pak tu máme ještě dnešního režiséra publicistického pořadu ČT Fakta **Davidu Garkische**. Ten opustil MF Dnes, aby skrytou kamerou špehoval na přelomu roku **Janu Bobošíkovou** a její Bobovizi, za což mu odměnou bylo místo v týmu výše jmenovaných televizních publicistů ČT.

Jde o peníze?

Jak potvrzují čísla o počtu prodaných výtisků, jedním z důvodů této kampaně může být i skutečnost, že deník Super už v srpnu bojoval o třetí místo na trhu a přiblížil se tak MF Dnes. Na stáncích je deník Super (202 315 výtisků) dokonce druhým nejprodávanějším před MF Dnes.

Mohlo by se zdát, že Super svým žánrem nemůže ohrozit Lidové noviny a MF Dnes, které sebe vydávají za tzv. seriózní, zatímco deník Super, který se tím nijak netají, patří do kategorie bulváru. Ale německý majitel obou listů Rheinisch-Bergische Verlagsgesellschaft vlastní i podíl v Moravském novinovém nakladatelství a tedy i některé regionální tituly. A rostoucí náklad deníku Super zejména v regionech mohou znamenat pro německého vlastníka LN a MF Dnes snížení zisků z inzerce.

Ondřej F. Vaněk, kaš

„To je antrax svého druhu,“ říká herec Abrahám, „už nás k tomu ani nepotřebují. Útočí zákeřně, z doupat, ze zálohy, ne na lidi bezejmenné, ale na známé, kteří něco dokázali. Přitom sami jsou bez tváře, na ulici je nepoznáte. Smějí se, necítí se ohroženi...“ A MF Dnes pokračuje o našich čtenářích: Stydí se možná sice, koupí si to a rychle strčí do tašky, ale čtou.

Autor rozděluje bulvár na hodný Blesk a zlý Super...dalším vhodným terčem se tak stávají manželé Libuše Šafránková a Josef Abrahám, kteří se nezúčastňují primitivních nováckých estrád a neposkytují této komerční a Super podporující televizní stanici trapné náměty ke zpracování.

K článku fotografie s popiskem:

MF Dnes: Josef Abrahám (vlevo) Super přirovnává k antraxu. Lidové noviny: Podle režiséra Jiřího Menzela by slušný člověk Super do ruky nevzal. Článek doplněný o grafické znázornění osobních vazeb redaktorů ČT na Lidové noviny a MF Dnes a o citace z deníků kritizující Super.

Super, sobota 10. listopadu 2001

Omluva vydavatele paní Libuši Šafránkové a panu Josefu Abrahámovi

Paní Libuše Šafránková o uveřejnění omluvy vydavatele nežádala. To, že si přeje její zveřejnění, uvedla jen v relaci ČT1 Fakta.

Vydavatel se tímto paní Libuši Šafránkové a panu Josefu Abrahámovi omlouvá za uveřejnění textu článku „Tři skleničky pro Popelku“ dne 13. října 2001.

Po zhodnocení reakce, kterou článek vyvolal, je nucen konstatovat, že článek zřejmě uvádí skutečnosti soukromé povahy, jež se mohou dotýkat cti a důstojnosti paní Šafránkové a pana Abraháma.

Vydavatel hodlá soukromí paní Šafránkové a pana Abraháma nadále respektovat a nebude zveřejňovat žádné okolnosti, zdroje nebo jiné podrobnosti o skutečnostech, na jejichž utajení mají dotčené osoby oprávněný zájem.

e-Media, a.s.,
vydavatel deníku Super

Paní Libuše Šafránková prostřednictvím své právní zástupkyně požádala o uveřejnění odpovědi podle ust. § 10 zák. č. 46/2000 Sb. o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku. Vydavatel je podle uvedeného zákona povinen odpověď v nezkráceném a neupraveném znění zveřejnit.

Nejzávažnější nepravdivá tvrzení obsažená v článku uveřejněném v novinách Super

sobota dne 13. 10. 2001 pod názvy „Šafránková Tři skleničky pro Popelku“ a „Šafránková si léčila splín celý měsíc“ uvádíme na pravou míru takto:

Libuše Šafránková se prokazatelně nikdy neléčila ze závislosti na alkoholu a nepobývala tedy ani poslední zimu ani kdy jindy v léčebně ve Šternberku u Olomouce. Ani při natáčení jejího předposledního filmu před třemi lety nemohla být tudíž zřejmá její záliba ve víně.

Libuše Šafránková přijetí filmových rolí vždy pečlivě zvažuje, prokazatelně však není jednou z podmínek přijetí role současně i nabídka pro jejího manžela Josefa Abraháma.

Při natáčení filmu Tři oříšky pro Popelku byl - tak jako kdykoliv předtím i později - vztah mezi Libuší Šafránkovou a Vladimírem Menšíkem čistě profesionální.

Konečně není pravda, že by se Libuše Šafránková zásadně neobjevovala ve společnosti, nechodila na premiéry a se svým manželem Josefem Abrahámem jakýkoli kontakt s novináři odmítala.

OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 4

Spálená ulice číslo 2, 128 14 Praha 2, telefon 221931111
fax: odd. přípravného řízení 224946455, trestní odd. a odd. Pp 221932229

Při odpovědi uveďte toto č.j.:

~~3 T 84/2002-ref.~~

40 Sp. 4006/2006

Magdaléna Trojanová
Kolej Kajetánka 2
Na petynce 29, PRAHA 6

věc: Sdělení

Ve věci Vaší žádosti o nahlédnutí do spisového materiálu Obvodního soudu pro Prahu 4, případně zaslání příslušných soudních rozhodnutí Vám sděluji, že nejste osobou oprávněnou k nahlížení do spisu dle § 65 odst. 1, 2 tr. řádu, proto nelze Vaší žádosti vyhovět.

V Praze dne 27.04.2006

JUDr. Jana Petráková
předsedkyně senátu

Obvodní soud pro Prahu 4
pošt. příhr. č. 40 - Praha 2, ul. 28
128 14 Praha 2, Spálená 2

Za správnost vyhotovení:
Veronika Prošková

Březina vyhrál nad Zeleným Raoulem

Zeman označil svého ministrůva za sexuálního maniaka

Vladimír Březina se na kontroverzního Karla Březinu, že do svého kabinetu Zelený Raoul zavázal kariéru jeho náboženských věr a tím se měla soukromá Alena Březinová. Chytava má pověst, že se snaží zadržet závažný muslet už od útlé mladosti. Březina ve své žalobě nepožadoval, aby Březina navrátil peníze, které Březina za to, že mu poskytl peníze, měl dostat zpět. Březina na televizi občasovo přiznal, že měl být 40 minut v panice, když se snažil vyvolat systém. Přemysl Miloš Zeman měl podle Březiny smlouvu s ministrem za sexuálního maniaka. Zároveň takové máje jen v nevytvořené tvrdě před soudem Březina. Soudně argumenty obhajoby uznala a rozhodla o tom, že z ní však vypustila citlivých subjektivních textů a věnu občasov zasahů Březina, na kterého v soudní žalobě čekala jeho manželka Hana Nesvadbová.

...když se o tom musím poradit se svým právníkem. Miroslav Štěpánek, který je v současnosti v ústavu, je v současnosti v ústavu. Všechno nezdravějí jenom má redakce k dispozici. Jak, kad...

Deset let v... s narkomanií

...deset let v... s narkomanií. ...

Super zprávy
Cesta do Rakouska podražila
...cesta do Rakouska podražila. ...

Chváli vstup Novy na Slovensko
...Chváli vstup Novy na Slovensko. ...

Referendum o Temelinu v ledu
...Referendum o Temelinu v ledu. ...

Neviděl jsem přesně, jak vypadá
...Neviděl jsem přesně, jak vypadá. ...

Vzkaz Češi Čechům, Český
...Vzkaz Češi Čechům, Český. ...

Cožli Káři jsem byl chlapeček malý
...Cožli Káři jsem byl chlapeček malý. ...

02/44093444, 02/440931167
e-mail: redakce@supermedia.cz

Obchod s dětmi se vyšetřuje!

Deník Super se podařilo zjistit, že je obchodování s dětmi v České republice opravdu v setrvalém. Potvrdil to úřad. ...

...obchodování s dětmi se vyšetřuje! ...

Příběh adopce

Máma před porodem oznámila porodu a sestra, že chce dítě ať k adopci. Další pracovníci pak narozzení nahlásil na matku a zároveň informuje sociální pracovníci nemocnice, že novorozenec má k adopci. Sociální pracovníci se tedy spojili s...

...příběh adopce. ...

Člen rady: Česká televize jedná ve shodě se soukromými novinami

...Člen rady: Česká televize jedná ve shodě se soukromými novinami. ...

Podle Štěpánka je do očí bijící nadsouvání některých tak zvaných kruz, se kterými jmenovaní media vyvíjejí takřka současně. V případě publicistického ústavu rakta na ČT z 22. října, kdy se ve dvou reportážích deník Super, je to ukázkový příklad. ...

Super
Vaše noviny vycházejí 7x týdně, koupíte si i v neděli 28. října

SMRT PŘIJELA PO KOLEJÍCH

Super

ROSICKÝ kouzlí po Norisové

Fotbalová stálice a vycházející nováček hvězda

Naše noviny vycházejí 7x týdně.
koupíte si je i v neděli 28. října

Růžičková: RAKOVINU

snad nemám! Proč se Kajínek neoženil?

Hledači pokladů na stopě Jantarové KOMNATY

7x v 11:47 Celá hledací expedice se vydá na stopě Jantarové komnaty. Úkol má být...

Průzkumná vykopávací práce se provádí v zóně chráněné oblasti na území Černé hory

NA POHŘEB NEDORAZILI

Obsazený autobus vozoucí vesničany na pohřeb apoluobčanky se večer podrobil velké střelě u Skutče na Chrudimsku a tatrovkou. Jeden smrtelně byl na místě...

Štáus včera křičel v parlamentu komunisty: Lžete a obelháváte přesahuje to všechny drzosti!

str. 2

NĚMECKÝ TISK A ČESKÁ TELEVIZE PROTI DENÍKU SUPER!

Salmonela pro Clintona

WASHINGTON/ Na adresu bývalého amerického prezidenta Billie Clintona, přelétá...

FOTBALOVÝ DUEL TEPLICE - SPARTA Dnes TV Nova 16.30

PODVAĐÍTE a obelháváte,

KLÁUS

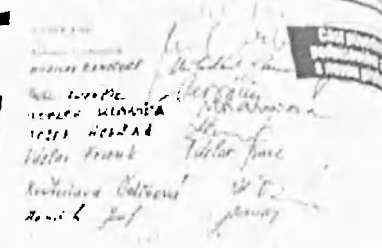
Klaus na komunisty

PRÁHA / Skandální průběh měla včera v odstavci Poslanecké sněmovny v úvodu klauzurních jednání. Z poslanecké sněmovny seznámové období evolucionistické změny předseda Poslanecké sněmovny a ODS Václav Klaus mistrovedecky KSCM Zuzana Rujbrovou. Ta předložila při projednávání volebního zákona listinu s podpisem poslanců, které byly ohromněny k jejich účelu. Původní záměr na listinu však byla přečteno aktuálními poslanci, m na této. To předseda sněmovny odmítl jako psal.

zhooben, který nikdo nepamatuje. Tomáš výstupu předčtena sněmovna klauzurní předlohy sněmovny byl v odstavci v listině došel nřítomných poslanců v jednání sně, a proto si vyžádala deontologickou přezkoušku. Předseda sněmovny předložila, že listina dokumentu podpory. „To je čistý posud absolutní, ke kterému v historii této sněmovny došla mlhovády.“ pustil se do Rujbrové Klaus. Ta sice přispěla, že se pospíší přepřevít předem, ale hajla se

listin, že zpusobit podpis isle je jiný, když je na listině uveden. Odnos republiky předlohy sněmovny byl v odstavci v listině došel nřítomných poslanců v jednání sně, a proto si vyžádala deontologickou přezkoušku. Předseda sněmovny předložila, že listina dokumentu podpory. „To je čistý posud absolutní, ke kterému v historii této sněmovny došla mlhovády.“ pustil se do Rujbrové Klaus. Ta sice přispěla, že se pospíší přepřevít předem, ale hajla se

Skandál v Poslanecké sněmovně

Poslanci ještě chtějí upravit volební zákon

PRÁHA / Poslanci sněmovny včera předseda sněmovny Václava Klause požádali, aby se volební zákon upravil. Klauzurní jednání se konala v úvodu klauzurních jednání. Z poslanecké sněmovny seznámové období evolucionistické změny předseda Poslanecké sněmovny a ODS Václav Klaus mistrovedecky KSCM Zuzana Rujbrovou. Ta předložila při projednávání volebního zákona listinu s podpisem poslanců, které byly ohromněny k jejich účelu. Původní záměr na listinu však byla přečteno aktuálními poslanci, m na této. To předseda sněmovny odmítl jako psal.

HOMOSEXUÁLOVÉ se svateb nedočkají

PRÁHA / Návrh vládního zákona o partnerském soužití osob téhož pohlaví včera Poslanecká sněmovna nepřijala a vrátila jej. Účel k přepracování. Pro vracení zákona hlasovalo 85 poslanců – celý klub KDU-ČSL, většina ODS, šest poslanců US, šikar ČSSD a jeden komunist. Proti (60 hlasů) byla většina klubu ČSSD a KSCM, pět unionistů a čtyř z ODS. Znamená to třetí neúspěšný pokus provést právní úpravu u soužití homosexuálních občanů. Mané návrh obhájil ministr spravedlnosti Jaroslav Bureš (ČSSD), že dvě osoby spolu žijí v určitém faktickém svazku, ale dosud to není právně promítnuto v českém právním řádu, nebo vicepremiér Vladimír

Spidla (ČSSD) řík, že se nepotvrdil národ, že by zákon tohoto typu rozvrátil rodinu. Jaroslav Zvěřina (ODS) se k podpoře návrhu připojil a prohlásil, že strach, nedůvěru k homosexuálním je třeba rozptýlit. Naopak předseda klubu ODS Vlastimil Tlustý vystoupil s oschilavým stanoviskem, že nejde o toleranci, ale o zrušení institutu homosexuálního manželství a o umožnění jim výchovu dětí. Rovněž předseda ODS Václav Klaus řekl, že to není o toleranci a že se jedná „dávod, proč to řešit specializovaným zákonem“. Dalibor Matulka (KSCM) zase zdůraznil, že právě tento zákon je o tom, že jsou tolerantní nebo netolerantní. Předseda KDU-ČSL Petr Pospíšil Svoboda oznámil, že do sně-

Super ZPRÁVY

Zákonodárci budou bez odměny

PRÁHA / Poslanci horní komory parlamentu včera vládní návrh zákona o vřítu zájmů, podle něhož by poslanci a poslanci pobírali odměny za členství v zákonodárných orgánech. Zároveň schválili poručení, podle něhož se tyto instituce rozkládají i o Českou agenturu (ČKA), do jejíž dohledu by vřítu zájmů poslanci ODS a ti z ČSSD. „Je to závažný bod na kterém uměle vytvořeným skandálem, který byl o hypotetických plátech, které by byly poskytnuty existovaly,“ konstatoval na dotaz deníku Super zprávy zprávy ČKA Vlastimil Tlustý (ODS). „Já s tím souhlasím,“ dodal.

Zelezny chce peníze po CME

PRÁHA / Rozhodnutím Městského soudu v Praze o nulování rozhodnutí ve sporu CME a generálního ředitele Novy Vladimíra Zelezneho se fakticky nekoná. Vlastní provedení tohoto výkonu bylo realizováno, jak me, už dříve. Stejně tak se nic neměnilo ani v odstavci čtení pohledávek obou stran. Tato závažná otázka byla zena až v samostatném soudním projednávání. Vladimír Zelezny uplatnil u soudu protipohledávku vůči společnosti CME za znehodnocení akci CNTS a navrhuje vzájemné započtení. „Teprve po projednání této záležitosti bude ně říci, zda je pohledávka CME skutečně vykonatelná“ zdůraznil včera první zástupce Zelezneho JUDr. Zelezna.

V Gotthardu zatím žádné české obě

BERN / V Gotthardském tunelu pod Jevanskými horami kde ve středu došlo po do stave, nechtě k velkému podání jsou mezi dosud vypořádanými osobami občané České republiky. Uvedla to česká konzulka v Bernu Ivana Čermáková. „Na nás v reční věci, zda mezi oběma nebylo nějaké pověření živé,“ je negativní,“ říká Čermáková, že zatím není ani jisté, zda se počes oběti jedná.

Rakušané zdani autobusy od dubna

PRÁHA / Rakousko znovu odložilo zavazování osobních z přepravy osob pro zahraniční autobusy a samostatně bude uplatňovat až od dubna příštího roku. Seznam české ministerstvo zahraničních věcí. Jediná vlna osobních kroužků tam a zpět se po zavazování dává prokázat v konat. Podle sdělení Českého zastavení pro Rakousko sbírají osaz, jaké jsou.

Německý tisk a ČT proti deníku Super!

šlápný den, ve vříté snově do našeho deníku postla kurbní média v kampani, nemá v posledních letech oby. Dělalafedouk připsalový v poměru 22:10. Línovny (LN) a Mladá fronta (MF). Opa soukromé své danky každý na jiné si vzaly na páskil odpověď deníku Super. Hlavní i pak (ať samy večeř vyveřejnourami Česká televize obě těrnata prábnínických deníků od-sudžicostekem pořadu pro uloky se stará úk-né herečce Libuši

Šatránkové ze dne 13. 10., kých z důvěryhodných a ověřených zdrojů náš deník informoval o jejím pronásledování vedení a rodinných problémech. Deník Super si za takto uvedenými v článku pavně sion, ale respektuje právní zdrojů, zůstat v anonymě. Přesto naše konkurence začla tak takle, že poskytlá běžné novinářské principy na zločin deníku Super, kých za špatné a živě označila ty naše informace, které vyalovl zdroj, který si nepřal být zjevnou. Jde o běžnou praxi užívání i našimi konkurenty a opčenou o mediální zákon. ČTÚ-ě se paní Šatránkové polko-zena, máža náš deník žalovat a u soudu se pokusil zpochybnit tyto zdroje. Dosud tak nečinla. Jak LN, tak MF a Česká televize jsou spojeny bludným kruhem personálního průpění. Zarážejí a ostudné je, že Česká televize přistoupila na hrů a deníky, které navíc spojuje stejný německý vřítník. Deník Super, kterému den ode dne roste prodávý náklad a po několika měsících na trhu se podlé ověřených vyalodů na státních prodává dokonce lípo naz. Mladá fronta Dnes, se stal třetím kampaně, která však nemá za cíl jen likvidovat podnikatelskou konkurenci. A tou jena

se pro líkové noviny i Mladou frontu Dnes bezbezpeču stá. K úloku zločného zabručel už prezident Václav Havel, když v rozhovoru pro týdeník Perspekt (1. až 7. října) prohlásil. „Tento svět zvládní nadřící, kde se mlčí živel vokalitů s tímto jakéhohu moralizování a karatelství, jak ho předvádí Klausův deník Super.“ Ani prezident Havel, německý kapital a rudo by veřejněpřevy Česká televize nás nezmechutí u budeme i nadále se stejnou rancí a bez tabuzovaných témat připravovat deník, který si lupčete a ráčíte.

Nahý mladík tančil po náměstí

Super

s přílohou Super víkend

Sobota

Ministr seká dobrotu
Březina
esvadbové
a nevěru auto?

Nesvadbová (26) Překvapení na ni čekalo po příjezdu ze služební cesty z Ameriky přímo před domem. Byl nepříjemný čas. Nechtěla mu připadnout a finalkou soutěže Miss aerobik Ivana Kariškovou (18) Jarodla jeho manželství se šéfredaktorkou

Plavběně další rána. A tak se v terénu sešalobně neokradě vstaly od návratu z pracovní cesty se vstřípně "seká do bento". Němci divu. Už v lednu by mělo spátní světlo světa jeho nezeměské dítě, které v nua čeká přeměrně asistentka Markéta

Jedličková (26) A Nesvadbová chce požadovat test partnerky. "Ano, mluvit jsem slyšela, ale do hodiny jsem se v manželém, že to nebude komentovat. Naše manželství je divoké," povrdla věsta listu Bára nesvadbová
Vera Janoutová / strana 9

Naše noviny vycházejí 7x týdně.
Koupíte si je i ve svátek 28. října

Miss Fitness

obětí svého trenéra

Martina Choklová...
oběti svého trenéra
Veronika Harbová / strana 10

POBORSKÝ MÁ SUPER RAD!

PRAHA, RM/ Fotbalový reprezentant Karel Poborský (29) prodává v Římě krunčatě. Accore se dnes vtipně nazývá "Vítězství" mládežnické derby. Poborský za Lazio proti konkávní vítězi italské ligy AS Roma nejprve nenastoupí... A když, tak jen na pár minut. Jak se cítí jedna z největších opor výběru Jozefa Chovanca, když je navíc v Římě zatím i bez manželky a dětí? V čem vidí příčinu úpadku slavného týmu italské Ameriky a jak moc věří postupu našeho národního mistrovství světa?
O tom vylom si Poborský i reportérem deníku SUPER ochotně a rád popovídal.
Julius Hošek / strana 12

Karel Poborský by rád ukončil v dresu Lazio fotbalovou kariéru, ale ještě předtím by si rád zahrál na MS v Japonsku

Nehoda dne
16:00 odpoledne se v Brně-Zidenicích na Havárie dvou osobních aut va si vyžádala jeden lidský život. ob bylo zraněno a převezeno do vyzkyz nejlépe z nehody vyvázla
bb

Benzin v Iráku 50krát levnější než minerálka

DO NEDĚLE zimní čas!

NEZAPOMENE! V noci ze soboty na neděli si posuňte ručičky o hodinu zpět

Deník Super bezostyšně napadán!

PRAHA / "Napadnou-li dvě noviny a veřejnoprávní Česká televize v jediný den se stejnou tematy deník Super, pak musí být o kampani a tu je nutné odhodat," uvedl pro deník Super Radko Kubíček, místopředseda Syndikátu novinářů.
ota / strana 2

ve švýcarském tunelu konečně uhašen!

Potvrzeno 11 obětí
BERN / Až 120 neznámých osob registrovala švýcarská policie dva dny po hrozném tragédii v Gotthardském tunelu, kde po srážce dvou kamiónů shořely desítky vozidel a zřítily se část stropu. Hasiči, kteří večer prohledali místo požáru, našli žádné další oběti neobjevili.
pi / strana 7

Kuli teroristé plány z PRAHY?

Stanislav Gross připustil, že je jedním z možných pachatelů atentátů v USA, ale pohyboval v ČR

... vyhoštění... Super též vyprávěl, že obdivoval... Stanislav Gross... "Dělal jsem..."

Kopie pasu iráckého konzula, ležící vložena v zápisník CIA

Kotasovi už zbývá JEN NAJÍT POKLAD

... Kotasovi... hledají poklad... "Najdu, najdu..."

Zdeněk J. V. Kotas: „Najdu, najdu?“

... Kotas... "Najdu, najdu..."

... Najde prezidentsky kandidát štěstí?

Česko vzdalo boj o volný pohyb v EU

... Česko... vzdalo boj... "Česko se vzdalo..."

Podle Pavla Telického ČR maximálního výsledku

... Telický... "Česko se vzdalo..."

Česko přestupky zaplatíme

... Přestupky... zaplatíme... "Česko přestupky..."

... Jaké zprůsnění mimo jiné novela přináší: Za zneužití nebo zneužití občanského průkazu až 5 tisíc Kč...

Super zprávy

Amerika chce prověřené piloty

... Amerika... chce prověřené piloty...

Profesionály doplní aktivní zálohy

... Profesionály... doplní aktivní zálohy...

Další vězni se přidali k hladovce

... Další vězni... se přidali k hladovce...

Vláda projedná v pondělí Gripeny

... Vláda... projedná v pondělí Gripeny...

Částupce Syndikátu novinářů: ampaň je nutné odsoudit

... Nápřední... částupce Syndikátu novinářů...

... Mladé... částupce Syndikátu novinářů...

... Tenhle... částupce Syndikátu novinářů...

Při zběhlé jízdě naboural kolotoč

7

str. 12

HOROSKOP str. 14

Super

Hubneme při sexu str. 13

Pondělí 29. října 2001 Cena 5 Kč

Miloslav

SUPERSETKÁNÍ PO LETECH

Rudolf

Martin

ŠIMKOVÉ Dívky si nesvádějí!

Už vidět pohromachy tři bratry Šimkových (81), Martina (53) a Rudolfa (55) – je téměř nemožné. Jejich setkání se

totiž za posledních deset let dají spočítat na prstech jedné ruky. Deníku Super se to podařilo. Unikátní schůzka proběhla v Divadle Jiřího Grossmanna při natáčení posledního dílu Politického

harašení Miloslava Štípla a Zuzany Bobilkové. Populární bavič pochopitelně na jevišti – a Martin s Rudou v hledišti. A po představení všichni společně u vina. „Jsou každý úplně jiný a do-

hromady tvoří ideální kombinaci!“ tvrdí o bratřích Šimkových herec Jiří Krampol. Jak přiznal nejstarší z bratrů Rudolf, tenis hráli všichni tři už od dětství společně – divkám se však rozhodně věno-

val každý zvlášť. „Určitě jsme si je vzájemně naprobitali. Dokonce jsme se nikdy ani neprali. Já jsem byl nejstarší, a tak jsem Štípla a Martina chránil!“

Věra Janoušová / strana 11

Bude z rosničky

Vítové filmová hvězda?

Podle prezidenta Husajna v Praze žádné schůzky s teroristy nebyly

antrax není z Iráku

Zítra přinese deník Super exkluzivní zprávu o údajném iráckém spínání Al Anba

Nejtvrďší přistání kosmonautů

str. 2

VAROVAL VRTULNÍK monauty Cemanem a Remkem

Madnt vrtulník Mi-8, který přepravoval amerického astronauta českého kapitána Cemanem a českého kapitána Remka, věrohodně aroval při nouzovém přistání nedaleko Mladé Boleslavi. Deníku Super

to potvrdit mluvčí ministerstva obrany Milan Repka. Podle něj při nehodě nikdo nezahynul, zranění nejsou vážné. Ceman byl převezen s podřezáním na náložením letu do pražské státní nemocnice.

Super na návštěvě

HOKEJISTA SÝKORA je vzorný pacient

PARBUŘICE / Se zápletem mozkových blan leží na infekčním oddělení v pardubické nemocnici nejlepší střelec loňské extraligy, hokejista Petr Sýkora (23). Jak prozradil deníku Super, je mu velmi líto, že neckeskne s reprezentativním týmem na tradiční Švédské hře, ale fousalům

vzkazuje, že udělá všechno proto, aby se co nejdříve vrátil na led. Julius Noško / strana 20

Ivana Pospíšilová ze Zlína (16)

Modelka roku 2001

I. FOTBALOVÁ LIGA 12. kolo

- Ostrava – Liberec 0:0
- Drnovice – Olomouc 0:1
- Bohemians – Staré Město 2:1
- Hradec Králové – Žižkov 1:2
- Jablonec – Příbram 1:0
- Brno – Blšany 2:1
- Slavia – Opava 5:2

strana 15 a 16

VELKÁ PODZIMNÍ SOUTĚŽ **Super market** ZAČÍNÁ JIŽ VE ČTVRTEK!
Více než 200 cen za 1 000 000 Kč

KOSMONAUTÉ HAVÁRII PŘEŽILI!

Nikdo z posádky vrtulníku není podle lékařů v ohrožení života

přežili!

...Armedo a zraněn Milan Repka. Přítelství nikdo z posádky neprožilo. Právě Eugena Andrewa Černá...

...Armedo a zraněn Milan Repka. Přítelství nikdo z posádky neprožilo. Právě Eugena Andrewa Černá...

...Armedo a zraněn Milan Repka. Přítelství nikdo z posádky neprožilo. Právě Eugena Andrewa Černá...

Prezident Havel ocenil účastníka havárie Medailí Za hrdinství

Občanům se přitom málo stalo až dnes na Pražském hradě při slavnostním předávání medailí...

Eugen Andrew Černan

Vladimír Romek

Anarchisté zparalyzovali dopravu v Praze

Ke střetům v Praze nedošlo

...Doprava v Praze la věsta mezi jedou a třetí bránu v opačném směru zparalyzovali anarchové...

Bojí se deníku Super?

Dělníci na stáncích prodali zhruba 200 000 výtisků deníku Super

Na stáncích je Super druhým nejprodávanějším deníkem

...moudrý investiční a České televize v čele s tehdejšími okolnostmi objevit úplně stejnou věc, se stejnými slovy a se stejnými argumenty...

Litický píseček

...poslanec svým těm svobodám, že do dozorčího výboru...

Trochu to ve čtyřkoalici zaskřípalo

...koalice Karel Kühn (US) byl rozkladem spřáteleného klubu...

Super ZPRÁVY

Sverma vyznamenání nedostal ... PRAHA: Václav Havel věru a přehledně státního vyznamenání...

Schüssel: Chceme bezpečný Temelin ... RAKOVSKÝ kancléř Wolfgang Schüssel věru podpořil uzavření kapitoly...

Millonář TV Nova str. 10

Super

[Servis pro ženy str. 13]

č. 183

Úterý 30. října 2001 Cena 5 Kč

Od našeho zvláštního zpravodaje v Bogemě: **Jaroslava Křenly**

Vyhoštěný irácký konzul popírá pražské kontakty s teroristou Attou
str. 8

Štefánková

Sexbomba v pohádkách

96-62-92

PRÁHA Orientální krásavice Seherezádu se stala moderátorka a modelka Jana Štefánková (27). To proto, aby vzniklo ečedčko a magnetofonová nahrávka s vybranými pohádkami Tisíce a jedné noci. „Nebylo pro mě jednoduché načíst příběhy jak ženských, tak mužských postav a přitom vystihnout jejich pravé charaktery. Ještě že mi tolik pomohl zkušený režisér Jan Fuchs,“ svědčila se deníku Super Jana Štefánková a dodala: „Snad nejvíce se mi z nich líbí příběh O princezně a opici.“
Janě právě v těchto dnech vychází také nový oripnální kalendář a na světě je i další katalog spodního prádla, které je spojováno s jejím jménem. A tam všude je Jana Štefánková zosobněním půvabu a přitažlivosti.
Eva Zelinková / strana 12

Grafová

představila syna

Šťastná bývala královna světového tenisu Steffi Grafová (32) se již nechala vyfotografovat so synem Jadenem Gilem, který se narodil 27. října v Las Vegas. Chlapec přišel na svět jen 4 dny po svatbě se známým tenistou Andrewem Agassim (31).

SASHA:

Svatba je iluze

PRÁHA Matka německého špičkového tenisty se dvakrát rozvedla, a to v něm započalo přehnané trámy na dítě. „Pochopil jsem, že svatba je jedna velká iluze. Nevidím důvod, abych se nikdy ženíl s žádnou konkrétní osobou svého okolí,“ přiznal se s kluzivně pro deník Super populárně známou komentářně bydlí a přeučitelka Marie v proslulém bytě v Dortmundu. Tyto slova královna tenisu jako uváděla čerý „okopávací energie“, protože manžel Štefi přý občas dokáže být pořádně agresivní.
Klaudia Strávková / strana 13

Nehoda dne

Smrtelné předjíždění

se nevyplatilo 59 letému řidiči, který za volantem svého citroenu ašovivo na Kroměřížsku přehlédli v protisměru odstavěný nákladní automobil. V důsledku toho došlo k čelnímu střetu. Místě mrtve a jeho automobil byl zcela zdemolován.

Čtete zítra!

Deník Super chytil dealera dětského porna! Zhruba třicetletý úchylník prodával v Ostravě ty nejtvrdší erotické videokazety s osmiletými holčičkami. Naši reportéři připravovali úspěšnou akci dva měsíce!

Proč vadí deník Super

PRÁHA Podle mediálního odborníka nesou útoky proti deníku Super všechny rysy mediální kampaně. Rostoucí náklad náleho listu totiž může jiné přivést u investic. Spornou práci pak vykonává patřka starých změn.
ofa / strana 5

namenal Havel skutečného hrdinu?

PRÁHA Pouze ve snaze zabránit mezinárodnímu skandálu při významném prezident Václav Havel za státnost příslušníka vojenské policie, který měl pomáhat osádce zříceného vrtulníku na Milevsku. Alespoň to tvrdí oči-
tý svědek události Koni-
slav Šenk, který podle
svých slov na místo u-
lody doběhl jako první.
Zároveň zachraňujícího vojáka tam
prý neviděl. „Byl tam jen nějaký Čer-
novlavý muž a bratrou, který val opo-
dál a křičel: Vytáhněte je ven! Je citta
benzin! Vylouchněte to!“ řekl Šenk na
místě reportéřům deníku Super.

Skandál

Speciální tým nyní vyšetřuje příčiny nehody, které jako zázrakem přežil americký astronaut Eugene Černan. Ten stále zůstává na pozorování v Ústřední vojenské nemocnici v Praze. Mnozí se hlásy, že mohlo jít o chybu palce. Atrnáct se však od-
mítá do ukončení vyšetřování k udá-
losti vyjádří. syr, daš, strana 2 a 9

VELKÁ PODZIMNÍ SOUTĚŽ **Super market** ZAČÍNÁ JIŽ VE ČTVRTEK!
Více než 200 cen za 1 000 000 Kč

Super terčem útoků

MF Dnes: Josef Abrhám (vlevo) Super přirovnává k antraxu. Lidové noviny: Podlo režiséra Jitky Menzelové by slušný člověk Super do ruky nevzal.

Kampaň proti deníku Super v dáleších

Příprava na vyhlášení války

15. 2001 LN: Je nový bulvární deník Super. Nazývá se tak, protože je...

27. 8. 2001 Respekt: Je sobě. Hlavní zpráva... příslušky blízký ODS a podporovaný Novou...

10. - 7. 10. 2001 Respekt: Havel v rozhovoru pro týdeník... Tento svět zvláštní...

Válka vyhlášena

s píseň o pomlůvách bulváru ho... a tím způsobem...

22. 10. 2001 MF Dnes: ... vychozího... říká herec Abrhám... nask k tomu...

22. 10. 2001 LN: ... tiku Super v Kábulu? Spatný vtip... Pod tímto...

10. 2001 Česká televize: ... en Česká televize zpracovala obě zmíněných deníků...

24. 10. 2001 MF Dnes: ... e oviáda psychický teror, který si pralší nezadá...

4. 10. 2001 MF Dnes: ... a trannata byli, kteří kdy byli bulvárni paškové...

5. 10. 2001 MF Dnes: ... bulvár na hodný Blesk a zlý Super... dalšího...

26. 10. 2001 LN: ... vina, kterou slušný člověk nevezme do ruky... Jitka Menzelová...

26. 10. 2001 LN: ... rovnává deník Super ke komunistickému režimu...

10. 2001 MF Dnes: ... nabízí porno, ale ne Super.

Kdo chce očernit SUPER?

Příprava na útok

... Kampaň vedená proti deníku Super má ten nej... osvědčenější scénář," uvedl první... list podnikatel z oblasti... public relations (PR), který ne... chěl být jmenován. Zveřejnění... jména by totiž ohrozilo jeho... podnikatelské aktivity, jejichž... cílem je krom jiného vytvořit... pozitivního obrazu jeho klientů... v médiích, či třeba poškození... ní klientovy konkurence. „Če... berte-li někdo v médiích h... politikou, pak je důležitá přípra... va. Nejříve ve vybraných m... diích nechat prosakovat ten... cí informace, které tak člověk... vsk cíl poškozují. Dostane se tak... do postřehů čtenářů, případně... diváku televize, jinde likvidá... vané osoby či firmy, a to vždy... v neoprávně negativní souvis... losti. Jak říká, stačí jen zmínit... ky," konstatuje PR pracovník.

Masivní útok

„Největší kulturní síl samostatně... schovávat na přímou mediální... otězku. To musí přijít náhle... masivně a nečekaně.“ Podle... tohoto mediálního poradce se... však malokdy podaří zaútočit... v jeden den ve všech celoploš... ných médiích včetně veřejno... právní České televize najed... nou. „Obvykle je to jedná ce... loplošně médium, od něhož... sledující dny skandální... tématiku přebírají další média... která ani nemusí být vědomými... spolupracovníky likvidační... kampaň. Důležité je, aby... útočné téma bylo mediálně... zajímavé, a pak už to jde samo... jako lavina," tvrdí PR pracovník... s tím, že po hlavním útoku... musí následovat mediální „ma... sáž“. „To téma, kterým jste za... ťožili, pak nesmíte nechat... usnout," dodává mediální... poradce.

Útočníci se znají

Připomeňme, že celý minulý týden byl ve znaplně kampaň vedené proti deníku Super

Osobní vazby redaktorů ČT na Lidové noviny a MF Dnes

Český deník	Jméno	Stal se redaktorem LN	Redaktorem MF Dnes
	Pavel ŠAJR	MF Dnes	ČT
	Martin SCHMARCEZ	MF Dnes	ČT
	Marek VÍTEK	TV Nova	ČT
	Hana HANSLÍK		ČT
	Radana ŠPROUNGL		ČT
	Martin MRNKA		ČT
MF Dnes	David GARLSCHER		ČT

MF Dnes. Lidovými novinami a Českou televizí. I včera se v MF Dnes objevil článek s titulkem: „Slánek nabízí porno, ale ne Super“.

U díve místopředseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání Petr Štěpánek označil za „alarmující současnou soukromých Lidových novin, MF Dnes a veřejnoprávní ČT.“

Na začátku byl dnes už neexistující Český deník vydavatele Josefa Kudláčka. Zde se krom jiných poznali Pavel Šajr, Martin Schmarcez a Marek Vítek. Šajr se později stal šéfredaktorem Lidových novin a odtud přešel pod jedním majitelem na post šéfredaktora MF Dnes, kde je dosud. Martin Schmarcez pokračoval v Českém deníku do MF Dnes a skončil v ČT a v současnosti občas publikuje

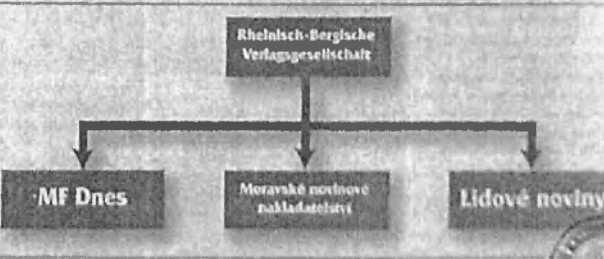
i v LN. Třetí z trojčky „kamarádů“ Marek Vítek odešel do TV Nova a odtud do ČT. Na Nově na sebe nabíhl i Hanula Hanslík, Radana Šproungl a Martina Mrnka (před nedávnem ČT opustil). Mimoschodem Hanuš odešel z Novy a americkým koučem Vladimíra Zelezného. A pak tu máme ještě ústředního režiséra publicistického pořadu ČT Pálka Davida Garlschera. Ten opustil MF Dnes, aby skrytou kamerou lpehoval na přelomu roku Janu Bobošíkovou a její Boboší, za což mu omlouvou bylo místo v týmu vyřazených televizních publiku ČT.

Jde o peníze?

Jak potvrzují čísla o počtu prodaných výtisků, jediní z dávkovi

čtí kampaň může být i satelem. Že deník Super už v úvodu bojoval třetí místo na trhu a prohlá se tak MF Dnes. Na straně je deník Super (202 315 výtisků) dokonce druhým nejprodávanejším před MF Dnes.

Mohlo by se zdát, že Super svým fanouškem nemůže ohrozit Lidové noviny a MF Dnes, které se vydávají za tzv. setkatelné, zatímco deník Super, který se tím ružak ozývá, patří do kategorie bulvárů. Ale německý majitel obou listů Rheinisch-Bergische Verlagsgesellschaft vlastní i podíl v Moravském ústavu čtenářské literatury a tedy i některé regionální tituly. A rozhodl se na lid deníku Super režírovat v regionech moravě znanenat podnikatelsko vlastník LN a MF Dnes sdílení zisků a provozu Ondřej F. Vaněk, šéf

Milionářem na zkoušku

Další informace o soutěži naleznete na internetové stránce **MILIONAR.NOVA.CZ**

Otázky na plný týden

1. Jak se jmenuje hlavní město Itálie?	A. Řím	B. Milán	C. Neapol	D. Ředova
2. Který z následujících autorů napsal román 'Vojna a mír'?	A. Lev Tolstoj	B. Fjodor Dostojevskij	C. Alexandr Puškin	D. Nikolaj Gogol
3. Který z následujících států je součástí Evropské unie?	A. Švédsko	B. Norsko	C. Dánsko	D. Švýcarsko
4. Který z následujících sportů je součástí olympijské soutěže?	A. Tenis	B. Golf	C. Kulečník	D. Šachy
5. Který z následujících autorů napsal román 'Anna Karenina'?	A. Lev Tolstoj	B. Fjodor Dostojevskij	C. Alexandr Puškin	D. Nikolaj Gogol
6. Který z následujících států je součástí Evropské unie?	A. Švédsko	B. Norsko	C. Dánsko	D. Švýcarsko
7. Který z následujících sportů je součástí olympijské soutěže?	A. Tenis	B. Golf	C. Kulečník	D. Šachy
8. Který z následujících autorů napsal román 'Anna Karenina'?	A. Lev Tolstoj	B. Fjodor Dostojevskij	C. Alexandr Puškin	D. Nikolaj Gogol
9. Který z následujících států je součástí Evropské unie?	A. Švédsko	B. Norsko	C. Dánsko	D. Švýcarsko
10. Který z následujících sportů je součástí olympijské soutěže?	A. Tenis	B. Golf	C. Kulečník	D. Šachy

Otázky na rozjezd

1. Jak se jmenuje hlavní město Itálie?	A. Řím	B. Milán	C. Neapol	D. Ředova
2. Který z následujících autorů napsal román 'Vojna a mír'?	A. Lev Tolstoj	B. Fjodor Dostojevskij	C. Alexandr Puškin	D. Nikolaj Gogol
3. Který z následujících států je součástí Evropské unie?	A. Švédsko	B. Norsko	C. Dánsko	D. Švýcarsko
4. Který z následujících sportů je součástí olympijské soutěže?	A. Tenis	B. Golf	C. Kulečník	D. Šachy
5. Který z následujících autorů napsal román 'Anna Karenina'?	A. Lev Tolstoj	B. Fjodor Dostojevskij	C. Alexandr Puškin	D. Nikolaj Gogol
6. Který z následujících států je součástí Evropské unie?	A. Švédsko	B. Norsko	C. Dánsko	D. Švýcarsko
7. Který z následujících sportů je součástí olympijské soutěže?	A. Tenis	B. Golf	C. Kulečník	D. Šachy
8. Který z následujících autorů napsal román 'Anna Karenina'?	A. Lev Tolstoj	B. Fjodor Dostojevskij	C. Alexandr Puškin	D. Nikolaj Gogol
9. Který z následujících států je součástí Evropské unie?	A. Švédsko	B. Norsko	C. Dánsko	D. Švýcarsko
10. Který z následujících sportů je součástí olympijské soutěže?	A. Tenis	B. Golf	C. Kulečník	D. Šachy

SUPER KVIZ 1000 Kč
 Odpovědi voláte na tel. č. 11910 222 111 - i z mobilního telefonu
 Praha, n. s. Štěrba 2, Praha 1, Max. cena hračky 42 Kč, Pro starší 18 let. Frekvence 90, Tato soutěž neprovedeme telefonem, Příjem, Úspěch

Čtenářská **Super** pošta @ Čtenářská **Super** pošta @ Čtenářská **Super** pošta

Super terčem útoku

Kdo chce Očernit SUPER?

...
 ...
 ...

„Slušný člověk“

Jiří Menzel

Pan režisér Jiří Menzel je vskokem slušný režisér a možná i herec, ale nevíme, proč právě, že by neval do ruky deník Super. Mami za to, že se v svých tušou během svého života držel „Jedni“ všichni než ten deník. Na filmovém festivalu v Karlových Varech dokonce držel klávesy, kterými ztratil svého oponenta. Myslí, že i když deník Super ptá různě zprávy a ně...

...
 ...
 ...

Ostuda Českého Broda

Reakce pana Jiřího Menzela na články „Dobrá a špatná ostuda“ a „Kdo chce očernit Super?“ v deníku Super, přerušil režisér Jiřího Menzela, který se v Českých Varech v úterý 21. srpna účastnil festivalu „Karlovy Vary“.

...
 ...
 ...

Za Super se nestydím!

Dobry den, dekuji za dobry denik. Drzi me vam palec. Nenechte se otravat MF Dnes apod. V čísle 183 na lidele straně páté „Proš vadit denik Super“. Souhlasim s tim, ze rostouci náklad může jiné připravit u inzerce a konkurence se nikomu nelíbí. Myslim si, ze se o inzerce připraví sami.

...
 ...
 ...

Majm

...
 ...
 ...

chte se odradit

...
 ...
 ...

Vyjádření redakce

V pátek 26. října jsme otiřili články „Na Jiřka spojce řidi alkohol“ společně s fotografií z místa nehody. Na fotografii se zachycovalo také vozidlo firmy Podzimek & synové, v. s. r. o. Jak si může posloužit čtenář vtipně, řidič této firmy nebyl s nikým z nás v kontaktu s článkem spojován.

